

KALENDARZ WYDARZEŃ BIBLIJNYCH

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
I ABIB / NISAN			
1.I	4990 p.n.e.	<p>A w sześćset pierwszym roku pierwszego (jakiegoś, innego) dnia pierwszego miesiąca wyschły (spustoszały) wody z ziemi. I usunął (zdjął, wyjechał) Noe przykrycie (pokrycie) arki i zobaczył oto była sucha (spustoszała) powierzchnia ziemi.</p> <p>13 W sześćset pierwszym roku, w miesiącu pierwszym, w pierwszym dniu miesiąca wody wyschły na ziemi, i Noe, zdjąwszy dach arki, zobaczył, że powierzchnia ziemi jest już prawie sucha.¹</p>	Rdz 8:13
1.I	1446 p.n.e.	<p>Polecenie i wzniesienie Przybytku (<i>tabernakulum, namiotu</i>), [wraz z] Namiotu Spotkania (zgromadzenia).</p> <p>2 W pierwszym dniu miesiąca pierwszego postawisz przybytek wraz z Namiotem Spotkania. (...) 17 Wzniesiono przybytek dnia pierwszego miesiąca pierwszego roku drugiego.</p>	Wj 40:2, 17
1.I (i 8-16.I)	715 p.n.e.	<p>Oczyszczenie Świątyni za Ezechiasza; ósmego dnia pierwszego miesiąca weszli do przedsionka, a skończyli go dnia szesnastego.</p> <p>17 Zaczęli oczyszczanie w pierwszym dniu pierwszego miesiąca, a w dniu ósmym tego miesiąca weszli do przedsionka Pańskiego. Dokonywali oczyszczenia świątyni Pańskiej przez osiem dni. W szesnastym zaś dniu pierwszego miesiąca zakończyli.</p>	2 Krn 29:17
1.I (oraz 9 i 12) Nisan	458 p.n.e.	<p>Powrót Ezdrasza z Babilonu do Jerozolimy (pełnomocnictwo króla Artakserksesa, siódmy rok rządów króla, począwszy od roku 464 p.n.e.); początek 1.I (obozowisko 3 dni nad rzeką Ahawa, od 9.I do 12.I); przybycie 1.V (pobył 3 dni, do 4.V; ważenie złota, srebra i sprzętów - 5.V).</p> <p>(Ezd 7) 9 albowiem pierwszego dnia miesiąca pierwszego nastąpił początek podróży z Babilonu, a pierwszego dnia miesiąca piątego przybył Ezdrasz do Jerozolimy, ponieważ łaskawa ręka Boga jego nad nim czuwała.</p> <p>(Ezd 8) 15 I zebrałem ich nad rzeką płynącą ku Ahawa. I gdy tam przez trzy dni obozowaliśmy, stwierdziłem obecność tylko ludu i kapłanów, lecz nie znalazłem tam żadnego lewity. (...) 31 I od rzeki Ahawy wyruszyliśmy dwunastego dnia miesiąca pierwszego, aby się udać do Jerozolimy. A ręka Boga naszego czuwała nad nami i On uchronił nas w drodze od wrogów i rozbójników. 32 Gdyśmy przybyli do Jerozolimy, wypoczywaliśmy tam przez trzy dni.</p>	Ezd 7:9, 8:15, 31, 32
1.I	457 p.n.e.	<p>(1.X–1.I) Rozwód z żonami cudzoziemskimi; termin ostatecznego ich odprawienia – 1.I; wśród winnych m.in. kapłani i lewici (łącznie 36 rodzin) oraz ludność.</p> <p>17 I owi mężowie do pierwszego dnia miesiąca pierwszego dokonali wszystkiego w sprawie tych, którzy wzięli za żony kobiety cudzoziemskie.</p>	Ezd 10:17
1.I	571 p.n.e.	<p>Kraj egipski jako zapłata Pana dla Nabuchodonozora za zdobycie Tyru; proroctwo w roku dwudziestym siódmym, w miesiącu pierwszym, dnia pierwszego miesiąca (licząc od uprowadzenia do niewoli Jojakina w roku 598 p.n.e.).</p> <p>17 W roku dwudziestym siódmym, w miesiącu pierwszym, dnia pierwszego miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa:</p>	Ez 29:17

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
1.I (i 7.I)	573/572 p.n.e.	<p>Pierwszy dzień miesiąca Nisan – oczyszczenie (nowej) świątyni (był to rodzaj poświęcenia, zadośćuczynienia i/lub obchodów nowego roku); władca (książę) Izraela zapewnia ofiarę za grzech (cielca bez skazy), a kapłan go ofiaruje; dnia siódmego ofiara za każdego, kto zbłądził (<i>jest w błędzie</i>) i każdego prostego (grzech ignorancji); obchody Paschy i Święta Namiotów; porządek służb nie podąża za porządkiem Mojżeszowym (Lb 28:11), Salomonowym ani Ezdraszowym.</p> <p>(Ez 40) 1 W dwudziestym piątym roku naszego wygnania, z początkiem roku, w dziesiątym dniu miesiąca, w czternaście lat po zdobyciu miasta, właśnie tego dnia spoczęła na mnie ręka Pana, i zaprowadził mnie On...</p> <p>(Ez 45) 18 Tak mówi Pan Bóg: W miesiącu pierwszym, dnia pierwszego miesiąca, weźmiesz jednego młodego cielca bez skazy, aby dokonać oczyszczenia świątyni. (...) 20 Podobnie będziecie czynić w miesiącu siódmym, dnia pierwszego miesiąca, z powodu tych, którzy bądź na skutek słabości, bądź na skutek niewiedzy zbłądzili, i tak oczyścicie świątynię.</p>	Ez 45:18, 20; data Ez 40:1
(1).I	1446 p.n.e.	<p>W księdze liczb, w rozdziałach od 7-9 opisywane są przygotowania do Paschy. Skoro musiały one zostać zakończone do 13 dnia miesiąca Nisan, aby obchody odbyły się w dniu 14 tego miesiąca (Lb 9:1-3), to odejmując 12 dni, podczas których książęta dwunastu pokoleń po ukończeniu budowy przybytku przynosili swoje dary, jeden każdego dnia (Lb 7:10), dochodzimy do wniosku, że Mojżesz musiał ukończyć budowę i poświęcić przybytek pierwszego dnia pierwszego miesiąca (Lb 7:1), co także potwierdza Wj 40:17.</p> <p>(Lb 9) 1 W pierwszym miesiącu drugiego roku po wyjściu z Egiptu mówił Pan do Mojżesza na pustyni Synaj: 2 «W oznaczonym czasie winni Izraelici obchodzić Paschę. 3 Będziecie ją obchodzić dnia czternastego tego miesiąca, o zmierzchu. Macie ją obchodzić według odnoszących się do niej praw i zwyczajów».</p> <p>(Lb 7) 1 Gdy ukończył Mojżesz budowę przybytku, namaścił go i poświęcił wraz ze wszystkimi sprzętami; podobnie i ołtarz razem ze wszystkimi sprzętami do niego należącymi namaścił i poświęcił.</p> <p>(Lb 7) 10 W dniu poświęcenia ołtarza przynieśli książęta swoje dary. Gdy je przynieśli przed ołtarz, 11 rzekł Pan do Mojżesza: «Niech każdego dnia jeden z książąt przyniesie swój dar ofiarny na poświęcenie ołtarza».</p> <p>(Wj 40) 17 Wzniesiono przybytek dnia pierwszego miesiąca pierwszego roku drugiego.</p>	Lb 7:1
7.I	587 p.n.e.	<p>Sąd nad Egiptem z ręki króla babilońskiego; śmiertelna rana faraona (złamanie ramion faraona, wzmocnienie ramion króla Babilonu).</p> <p>20 W roku jedenastym, miesiącu pierwszym, dnia siódmego, Pan skierował do mnie te słowa...</p>	Ez 30:20
(7).I	1407 p.n.e.	<p>3 dni przed przekroczeniem rzeki Jordan; obozowisko nad Jordanem po wyjściu z Szittim.</p> <p>1 Wczesnym rankiem Jozue i wszyscy Izraelici wyruszyli z Szittim, przybyli nad Jordan i przenocowali tam przed przeprawą. 2 Po upływie trzech dni przeszli zwierchnicy przez obóz...</p>	Joz 3:1-2

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
7.I (i 1.I)	573/572 p.n.e.	<p>Pierwszy dzień miesiąca Nisan – oczyszczenie (nowej) świątyni (był to rodzaj poświęcenia, zadośćuczynienia i/lub obchodów nowego roku); władca (książę) Izraela zapewnia ofiarę za grzech (cielca bez skazy), a kapłan go ofiaruje; dnia siódmego ofiara za każdego, kto zbłądził (<i>jest w błędzie</i>) i każdego prostego (grzech ignorancji); obchody Paschy i Święta Namiotów; porządek służb nie podąża za porządkiem Mojżeszowym (Lb 28:11), Salomonowym ani Ezdraszowym.</p> <p>(Ez 40) 1 W dwudziestym piątym roku naszego wygnania, z początkiem roku, w dziesiątym dniu miesiąca, w czternaście lat po zdobyciu miasta, właśnie tego dnia spoczęła na mnie ręka Pana, i zaprowadził mnie On...</p> <p>(Ez 45) 18 Tak mówi Pan Bóg: W miesiącu pierwszym, dnia pierwszego miesiąca, weźmiesz jednego młodego cielca bez skazy, aby dokonać oczyszczenia świątyni. (...) 20 Podobnie będziecie czynić w miesiącu siódmym, dnia pierwszego miesiąca, z powodu tych, którzy bądź na skutek słabości, bądź na skutek niewiedzy zbłądzili, i tak oczyścicie świątynię.</p>	Ez 45:18, 20; data Ez 40:1
8-16.I (i 1.I)	715 p.n.e.	<p>Oczyszczenie Świątyni za Ezechiasza; ósmego dnia pierwszego miesiąca weszli do przedsionka, a skończyli go dnia szesnastego.</p> <p>17 Zaczęli oczyszczanie w pierwszym dniu pierwszego miesiąca, a w dniu ósmym tego miesiąca weszli do przedsionka Pańskiego. Dokonywali oczyszczenia świątyni Pańskiej przez osiem dni. W szesnastym zaś dniu pierwszego miesiąca zakończyli.</p>	2 Krn 29:17
9.I (oraz 1 i 12) Nisan	458 p.n.e.	<p>Powrót Ezdrasza z Babilonu do Jerozolimy (pełnomocnictwo króla Artakserksesa, siódmy rok rządów króla, począwszy od roku 464 p.n.e.); początek 1.I (obozowisko 3 dni nad rzeką Ahawa, od 9.I do 12.I); przybycie 1.V (pobył 3 dni, do 4.V; ważenie złota, srebra i sprzętów - 5.V).</p> <p>(Ezd 7) 9 albowiem pierwszego dnia miesiąca pierwszego nastąpił początek podróży z Babilonu, a pierwszego dnia miesiąca piątego przybył Ezdrasz do Jerozolimy, ponieważ taskawa ręka Boga jego nad nim czuwała.</p> <p>(Ezd 8) 15 I zebrałem ich nad rzeką płynącą ku Ahawa. I gdy tam przez trzy dni obozowaliśmy, stwierdziłem obecność tylko ludu i kapłanów, lecz nie znalazłem tam żadnego lewity. (...) 31 I od rzeki Ahawy wyruszyliśmy dwunastego dnia miesiąca pierwszego, aby się udać do Jerozolimy. A ręka Boga naszego czuwała nad nami i On uchronił nas w drodze od wrogów i rozbójników. 32 Gdyśmy przybyli do Jerozolimy, wypoczywaliśmy tam przez trzy dni.</p>	Ezd 7:9, 8:15, 31, 32
10.I	1447 p.n.e.	<p>Wybór baranka paschalnego.</p> <p>2 Miesiąc ten będzie dla was początkiem miesiący, będzie pierwszym miesiącem roku! 3 Powiedzcie całemu zgromadzeniu Izraela tak: Dziesiątego dnia tego miesiąca niech się każdy postara o baranka dla rodziny, o baranka dla domu.</p>	Wj 12:2-3
10.I	1407 p.n.e.	<p>Wyjście z Jordanu; obozowisko w Gilgal, na wschód od Jerycha; 12 kamieni na znak osuszenia rzeki Jordan jak Morza Czerwonego.</p> <p>19 Dziesiątego dnia miesiąca pierwszego lud wyszedł z Jordanu i rozłożył się obozem w Gilgal na wschód od Jerycha. 20 Owe zaś dwanaście kamieni, które zabrano z Jordanu, Jozue ustawił w Gilgal. 21 Rzekł on wtedy do Izraelitów: «Jeżeli kiedyś potomkowie wasi zapytają ojców swoich: "Co oznaczają te kamienie?" - 22 wy pouczycie synów swoich, mówiąc: Izrael przeszedł przez ten Jordan jak po suchej ziemi, 23 gdyż Pan, Bóg wasz, wysuszył przed wami wody Jordanu, aż przeszliście, podobnie jak to uczynił Pan, Bóg wasz, z Morzem Czerwonym, które osuszył przed naszymi oczami, aż przeszliśmy.</p>	Joz 4:19-23

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
10.(I)	573 p.n.e.	Wizja przyszłej świątyni, 14 lat po zdobyciu Jerozolimy; budowa miasta; mąż z mierniczym prętem. 1 W dwudziestym piątym roku naszego wygnania, z początkiem roku, w dziesiątym dniu miesiąca, w czternaście lat po zdobyciu miasta (...). 2 (...) postawił mnie na pewnej bardzo wysokiej górze, a na niej na wprost mnie było coś, jakby budowa jakiegoś miasta. 3 Zaprowadził mnie tam i oto ukazał się wtedy mąż, który miał wygląd, jakby był z brązu; miał on lniany sznur w ręce oraz mierniczy pręt.	Ez 40:1-3
12.I	458 p.n.e.	Wyruszenie (Ezdrasza) od rzeki Ahawy w kierunku Jerozolimy; powrót z wygnania. 31 I od rzeki Ahawy wyruszyliśmy dwunastego dnia miesiąca pierwszego, aby się udać do Jerozolimy.	Ezd 8:31
12.I (oraz 1 i 9) Nisan	458 p.n.e.	Powrót Ezdrasza z Babilonu do Jerozolimy (pełnomocnictwo króla Artakserksesa, siódmy rok rządów króla, począwszy od roku 464 p.n.e.); początek 1.I (obozowisko 3 dni nad rzeką Ahawa, od 9.I do 12.I); przybycie 1.V (pobył 3 dni, do 4.V; ważenie złota, srebra i sprzętów - 5.V). (Ezd 7) 9 albowiem pierwszego dnia miesiąca pierwszego nastąpił początek podróży z Babilonu, a pierwszego dnia miesiąca piątego przybył Ezdrasz do Jerozolimy, ponieważ łaskawa ręka Boga jego nad nim czuwała. (Ezd 8) 15 I zebrałem ich nad rzeką płynącą ku Ahawa. I gdy tam przez trzy dni obozowaliśmy, stwierdziłem obecność tylko ludu i kapłanów, lecz nie znalazłem tam żadnego lewity. (...) 31 I od rzeki Ahawy wyruszyliśmy dwunastego dnia miesiąca pierwszego, aby się udać do Jerozolimy. A ręka Boga naszego czuwała nad nami i On uchronił nas w drodze od wrogów i rozbójników. 32 Gdyśmy przybyli do Jerozolimy, wypoczywaliśmy tam przez trzy dni.	Ezd 7:9, 8:15, 31, 32
13.I	392 p.n.e.	Rzucanie losów (<i>pur</i>) od miesiąca Nisan w dwunastym roku ² Aswerusa (Artakserkses II Mnemon zaczął panować w roku 404 p.n.e.); dekret zagłady Żydów i konfiskaty ich majątku spisany 13.I na dzień 13.XII. 7 Od pierwszego miesiąca, to jest miesiąca Nisan, w dwunastym roku [panowania] króla Aswerusa rzucano „Pur”, to jest los (...). 12 Zawołano pisarzy królewskich w miesiącu pierwszym dnia trzynastego i napisano wszystko, co rozkazał Haman (...). 13 Potem wysłano listy przez gońców do wszystkich państw króla, aby wygubić i wybić, i wyniszczyć wszystkich Żydów od chłopca do starca, dzieci i kobiety w tym samym dniu, to jest w dniu trzynastym miesiąca dwunastego, to jest w miesiącu Adar, a majątek ich skonfiskować.	Est 3:7, 12-13
14.I	1447 p.n.e.	Zabicie baranka o zmierrchu (pod wieczór). 6 Będziecie go strzec aż do czternastego dnia tego miesiąca, a wtedy zabije go całe zgromadzenie Izraela o zmierrchu. (...) 18 Czternastego dnia miesiąca pierwszego od wieczora winniście spożywać chleb niekwaszony aż do wieczora dwudziestego pierwszego dnia tego miesiąca.	Wj 12:6, 18
14.I	1446 p.n.e.	Wieczorem Pascha Pana. 5 W pierwszym miesiącu, czternastego dnia miesiąca, o zmierrchu, jest Pascha dla Pana.	Kpł 23:5

2 Daty panowania królów perskich pochodzą ze źródeł pozabiblijnych.

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
14.I	1446 p.n.e.	<p>Pascha wieczorem.</p> <p>1 W pierwszym miesiącu drugiego roku po wyjściu z Egiptu mówił Pan do Mojżesza na pustyni Synaj: 2 «W oznaczonym czasie winni Izraelici obchodzić Paschę. 3 Będziecie ją obchodzić dnia czternastego tego miesiąca, o zmierzchu. Macie ją obchodzić według odnoszących się do niej praw i zwyczajów». 4 Nakazał więc Mojżesz Izraelitom obchodzić Paschę. 5 Obchodzili ją na pustyni Synaj dnia czternastego pierwszego miesiąca, o zmierzchu. Izraelici wykonali dokładnie wszystko, co Pan nakazał Mojżeszowi.</p>	Lb 9:1-5
14.I	1408 p.n.e.	<p>Pascha – ofiary (po namaszczeniu Jozuego na wodza i kapłana, Lb 27:12-23).</p> <p>(Lb 27) 18 Pan odpowiedział Mojżeszowi: «Weź Jozuego, syna Nuna, męża, w którym prawdziwie mieszka Duch, i włoż na niego swoje ręce. 19 Następnie przywiedź go przed kapłana Eleazara i przed całą społeczność i ustanów go w ich obecności wodzem. (...) 23 Następnie włożył na niego ręce i ustanowił go wodzem - stosownie do woli Pana oznajmionej przez Mojżesza.</p> <p>(Lb 28) 16 W czternastym dniu pierwszego miesiąca jest Pascha Pana. 17 Piętnastego zaś dnia tegoż miesiąca jest święto, i odtąd przez siedem dni można jeść tylko prażony chleb. 18 W dniu pierwszym będzie zwołanie święte, i nie wolno wykonywać żadnej pracy. 19 Jako ofiarę spalaną, jako całopalenie dla Pana, winniście wtedy złożyć dwa młode cielce, barana i siedem jednorocznych jagniąt, a wszystkie one mają być bez skazy. 20 Należąca do tego ofiara z pokarmów ma się składać z najczystszej mąki zaprawionej oliwą: trzy dziesiąte [efy] na każdego cielca, dwie dziesiąte na jednego barana, 21 a jedna dziesiąta na każde z siedmiu jagniąt. 22 Wreszcie jeden kozioł na ofiarę przebłagalną, by dokonać za was przebłagania. 23 Wszystko to ma być złożone oprócz porannego całopalenia, które jest ustawicznym całopaleniem. 24 Takie ofiary macie składać codziennie przez siedem dni jako pokarm, jako ofiary spalane, jako miłą woń dla Pana: winny być składane oprócz codziennej ofiary całopalenia i należącej do niej ofiary z płynów. 25 Dzień siódmy będzie znowu dniem świętego zwołania, i wtedy żadnej pracy wykonywać nie będziecie.</p>	Lb 28:16-25
14.I	623/622 p.n.e.	<p>Uroczysta Pascha za króla Jozjasza w osiemnastym roku jego panowania (werset 19; Jozjasz zaczął panować w 640 r. p.n.e.).</p> <p>1 Jozjasz obchodził w Jerozolimie Paschę na cześć Pana; dnia czternastego miesiąca pierwszego ofiarowano baranka paschalnego. (...) 19 Pascha ta obchodzona była w osiemnastym roku rządów Jozjasza.</p>	2Krn 35:1
14.I	516 p.n.e.	<p>Obchody Paschy przez wysiedleńców (po zbudowaniu i poświęceniu świątyni w roku szóstym panowania króla Dariusza; Ezd 6:15-18)(Dariusz, Cyrus i Artakserkses to ten sam król, Dariusz I Wielki, który rządził od roku 522 p.n.e.)</p> <p>15 I dom ten był gotowy na dwudziesty trzeci dzień miesiąca Adar - był to rok szósty panowania króla Dariusza. (...) 19 Czternastego dnia miesiąca pierwszego wysiedleńcy obchodzili Paschę. 20 Lewicy bowiem jak jeden mąż oczyszili się; wszyscy oni byli teraz czysti i zabili [baranki na] Paschę dla wszystkich wysiedleńców, dla braci swoich kapłanów i dla siebie. 21 I spożyli Paschę Izraelici, którzy wrócili z wygnania, oraz wszyscy, którzy od nieczystości narodów tego kraju odwrócili się ku nim, by szukać Pana, Boga izraelskiego. 22 I przez siedem dni radośnie obchodzili Święto Prażników, gdyż Pan rozradował ich, zwracając serce króla Aszszuru ku nim, by ich wspierał przy pracy około domu Boga, Boga izraelskiego.</p>	Ezd 6:19-22
14.I	573 p.n.e.	<p>Obchody Paschy – przez 7 dni chleby niekwaszone, później Święto Namiotów.</p> <p>(Ez 40) 1 W dwudziestym piątym roku naszego wygnania, z początkiem roku, w dziesiątym dniu miesiąca, w czternaście lat po zdobyciu miasta, właśnie tego dnia spoczęła na mnie ręka Pana...</p> <p>(Ez 45) 21 W miesiącu pierwszym, dnia czternastego tego miesiąca, będziecie święcili Paschę. Przez siedem dni winno się spożywać chleby niekwaszone.</p>	Ez 45:21 data Ez 40:1

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
(14/15).I	1407 p.n.e.	1 Pilnuj przestrzegania miesiąca Abib i święcenia Paschy ku czci Pana, Boga swego, gdyż w miesiącu Abib, nocą , Pan, Bóg twój, wyprowadził cię z Egiptu (bez wskazania daty).	Pwt 16:1
14/15 (?) .I	33 n.e.	Pierwszy dzień praśników; przygotowanie paschy przez uczniów we wskazanym przez Jezusa domu. 17 W pierwszy dzień Praśników przystąpili do Jezusa uczniowie i zapytali Go: «Gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali Paschę do spożycia?» 18 On odrzekł: «Idźcie do miasta, do znanego nam człowieka, i powiedzcie mu: "Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chcę urządzić Paschę z moimi uczniami"».	Mt 26:17-18
14/15 (?) .I	33 n.e.	Pierwszy dzień praśników, kiedy ofiarowano pache; przygotowanie paschy przez uczniów; człowiek, niosący dzban wody; pokój górny („wieczernik”). 12 W pierwszy dzień Praśników, kiedy ofiarowywano Paschę, zapytali Jezusa Jego uczniowie: «Gdzie chcesz, abyśmy poszli poczynić przygotowania, żebyś mógł spożyć Paschę?» 13 I posłał dwóch spośród swoich uczniów z tym poleceniem: «Idźcie do miasta, a spotka was człowiek, niosący dzban wody. Idźcie za nim 14 i tam, gdzie wejdzie, powiecie gospodarzowi: Nauczyciel pyta: gdzie jest dla Mnie izba, w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami? 15 On wskaże wam na górze salę dużą, uszaną i gotową. Tam przygotowujecie dla nas».	Mk 14:12-15
(14-16).I	392 p.n.e.	Post Estery – 3 dni po wyroku – 13 Nisan (Est 3:12-13). (Est 3) 12 Zawołano pisarzy królewskich w miesiącu pierwszym dnia trzynastego i napisano wszystko, co rozkazał Haman, do satrapów króla i do namiestników, którzy stali na czele wszystkich państw, i do książąt poszczególnych narodów; napisano do każdego państwa jego pismem i do poszczególnych narodów w jego języku w imieniu króla Aswerusa i opieczętowano sygnetem królewskim. 13 Potem wysłano listy przez gońców do wszystkich państw króla, aby wygubić i wybić, i wyniszczyć wszystkich Żydów od chłopca do starca, dzieci i kobiety w tym samym dniu, to jest w dniu trzynastym miesiąca dwunastego, to jest w miesiącu Adar, a majątek ich skonfiskować. (Est 4) 16 «Idź, zgromadź wszystkich Żydów, którzy znajdują się w Suzie. Poście za mnie, nie jedząc i nie pijąc trzy dni, nocą i dniem. Ja też i dziewczęta moje będziemy pościły podobnie. Potem pójde do króla, choć to niezgodne z prawem, a jeśli zginę, to zginę».	Est 4:16
(15).I	1447 p.n.e.	3 Mojżesz powiedział do ludu: «Pamiętajcie o dniu tym, gdyście wyszli z Egiptu, z domu niewoli, gdyż potężną ręką wywiódł was Pan stamtąd: [w tym to dniu] nie wolno jeść chleba kwaszonego. 4 Dziś wychodzicie w miesiącu Abib (bez wskazania daty).	Wj 13:3-4
(15).I	1447 p.n.e.	Święto Praśników – 7 dni chleb praśny w oznaczonym dniu miesiąca Abib; wyjście z Egiptu (bez wskazania daty). 15 Obchodząc Święto Praśników będziesz jadł, jak ci to nakazałem, przez siedem dni chleb z niekwaszonej mąki, w oznaczonym dniu miesiąca Abib, gdyż w tym miesiącu wyszedłeś z Egiptu.	Wj 23:15
(15).I	1447 p.n.e.	Święto Praśników – 7 dni chleb praśny w oznaczonym dniu miesiąca Abib; wyjście z Egiptu (bez wskazania daty). 18 Zachowaj Święto Praśników; przez siedem dni będziesz jadł chleby praśne, jak to ci poleciłem. A uczynisz to w czasie oznaczonym, czyli w miesiącu Abib, gdyż wtedy wyszedłeś z Egiptu.	Wj 34:18
15.I	1446 p.n.e.	Święto Praśników dla Pana – 7 dni chleb praśny. 6 A piętnastego dnia tego miesiąca jest Święto Praśników dla Pana - przez siedem dni będziecie jedli tylko praśne chleby.	Kpł 23:6

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
15.I	1408 p.n.e.	<p>Święto Przaśników – 7 dni chleb przaśny (po namaszczeniu Jozuego na wodza i kapłana, Lb 27:12-23)</p> <p>(Lb 27) 18 Pan odpowiedział Mojżeszowi: «Weź Jozuego, syna Nuna, męża, w którym prawdziwie mieszka Duch, i włóż na niego swoje ręce. 19 Następnie przywieź go przed kapłana Eleazara i przed całą społeczność i ustanów go w ich obecności wodzem. (...) 23 Następnie włożył na niego ręce i ustanowił go wodzem - stosownie do woli Pana oznajmionej przez Mojżesza.</p> <p>(Lb 28) 17 Piętnastego zaś dnia tegoż miesiąca jest święto, i odtąd przez siedem dni można jeść tylko przaśny chleb.</p>	Lb 28:17
15.I	1408 p.n.e.	<p>Izrael wyrusza z Ramzes, nazajutrz po Święcie Paschy; Egipcjanie grzebią pierworodnych.</p> <p>3 W pierwszym miesiącu wyruszyli z Ramses. Był to piętnasty dzień pierwszego miesiąca, nazajutrz po Święcie Paschy, gdy Izraelici wyszli z podniesioną ręką na oczach wszystkich Egipcjan. 4 A Egipcjanie w tym czasie grzebali wszystkich swoich pierworodnych, zabitych przez Pana. Pan dokonał sądu również nad ich bogami.</p>	Lb 33:3-4
16.I (oraz 1 i 8.I)	715 p.n.e.	<p>Oczyszczenie świątyni za króla Ezechiasza trwające 8 dni; zakończenie jej oczyszczenia szesnastego dnia pierwszego miesiąca (ósmego dnia zakończono oczyszczenie przedsionka).</p> <p>17 Zaczęli oczyszczanie w pierwszym dniu pierwszego miesiąca, a w dniu ósmym tego miesiąca weszli do przedsionka Pańskiego. Dokonywali oczyszczenia świątyni Pańskiej przez osiem dni. W szesnastym zaś dniu pierwszego miesiąca zakończyli.</p>	2Krn 29:17
21.I	1447 p.n.e.	<p>18 Czternastego dnia miesiąca pierwszego od wieczora winniście spożywać chleb niekwaszony aż do wieczora dwudziestego pierwszego dnia tego miesiąca.</p>	Wj 12:18
24.I	537/536 p.n.e.	<p>Wizja Męża w lnianych szatach nad brzegiem wielkiej rzeki Chiddekel (Tygrys); wcześniej 3 tygodnie smutku i postu; w 3 roku Cyrusa (Dn 10:1) jako króla Babilonu (Ezd 5:13), trzeci rok od zdobycia Babilonu w roku 539 p.n.e.</p> <p>(Ezd 5:13) Ale w pierwszym roku [panowania] Cyrusa, króla babilońskiego, kazał ten król odbudować ten dom Boży.</p> <p>(Dn 10) 1 W trzecim roku [panowania] króla perskiego, Cyrusa, Danielowi, któremu nadano imię Belteszassar, zostało objawione słowo... (...) 4 Dnia dwudziestego czwartego pierwszego miesiąca, gdy znajdowałem się nad brzegiem Wielkiej Rzeki, <to jest nad Tygrysem>, 5 podniosłem oczy i patrzyłem: Oto [stał] pewien człowiek ubrany w lniane szaty...</p>	Dn 10:4 i dalej
I	1447 p.n.e.	<p>Ten miesiąc jest początkiem miesiący, pierwszym miesiącem roku.</p> <p>2 Miesiąc ten będzie dla was początkiem miesiący, będzie pierwszym miesiącem roku!</p>	Wj 12:2

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
I	1408 p.n.e.	<p>Pustynia Sin; Kadesz; śmierć i pochówek Miriam; wody Meriba (sporu); Mojżesz uderza skałę laską dwukrotnie; kara dla Mojżesza i Aarona – nie wejdą do ziemi obiecanej – najprawdopodobniej w odniesieniu do czterdziestego roku trwania eksodusu włącznie, przed śmiercią Aarona (Lb 33:38) i Mojżesza; druga możliwość to trzeci rok eksodusu (1445 p.n.e.), po opuszczeniu Synaju (20.II 1446 p.n.e.) (Lb 10:11).</p> <p>(Lb 10) 11 Drugiego roku, dwudziestego dnia drugiego miesiąca, podniósł się obłok znad Przybytku Świadcstwa.</p> <p>(Lb 20) 1 W pierwszym miesiącu przybyła cała społeczność Izraelitów na pustynię Sin. Lud zatrzymał się w Kadesz; tam też umarła i tam została pogrzebana Miriam. (...) 8 «Weź laskę i zbierz całe zgromadzenie, ty wespół z bratem twoim Aaronem. Następnie przemów w ich obecności do skały, a ona wyda z siebie wodę. Wyprowadź wodę ze skały i daj pić ludowi oraz jego bydłu». (...) 11 Następnie podniósł Mojżesz rękę i uderzył dwa razy laską w skałę. (...) 12 Rzekł znowu Pan do Mojżesza i Aarona: «Ponieważ Mi nie uwierzyliście i nie objawiliście mojej świętości wobec Izraelitów, dlatego wy nie wprowadzicie tego ludu do kraju, który im daję». 13 To są wody Meriba, gdzie się spierali Izraelici z Panem i gdzie On objawił wobec nich swoją świętość.</p> <p>(Lb 33) 38 Stosownie do rozkazu Pana wstąpił kapłan Aaron na górę Hor i umarł tam w czterdziestym roku po wyjściu Izraelitów z ziemi egipskiej, pierwszego dnia piątego miesiąca.</p>	Lb 20:1-13
I	1008/ 1007 p.n.e.	<p>Przyłączenie żołnierzy do Dawida (odłączenie od Saula), m.in. 11 dowódców z potomków Gada, którzy przeszli przez Jordan w miesiącu pierwszym, gdy wylewa on wszędzie z brzegów; wydarzenie miało miejsce przed śmiercią Saula, w Siklag (ziemi Filistynów), gdzie Dawid ukrywał się przez rok i cztery miesiące (1Sm 27:7).</p> <p>(1Krn 12) 1 Ci przybyli do Dawida do Siklag, gdy jeszcze musiał się trzymać z dala od Saula, syna Kisz: oni należeli do bohaterów, pomocników w walce. (...) 16 Są to ci, którzy przeszli Jordan w miesiącu pierwszym, gdy wylewa on wszędzie z brzegów, i którzy zmusili do ucieczki wszystkich mieszkańców dolin, na wschód i na zachód.</p> <p>(Joz 3) 15 Zaledwie niosący arkę przysli nad Jordan, a nogi kapłanów niosących arkę zanurzyły się w wodzie przybrzeżnej - Jordan bowiem wezbrał aż po brzegi przez cały czas żniwa3 - 16 zatrzymały się wody płynące z góry i utworzyły jakby jeden wał na znacznej przestrzeni od miasta Adam leżącego w pobliżu Sartan, podczas gdy wody spływające do morza Araby, czyli Morza Słonego, oddzieliły się zupełnie, a lud przechodził naprzeciw Jerycha.</p> <p>(1Sm 27) 7 Okres czasu, który spędził Dawid w kraju filistyńskim, wynosił rok i cztery miesiące.</p>	1Krn 12:1-16 Joz 3:15-16

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
I	971-967 p.n.e.	<p>Armia Dawida: 12 legionów (rodzaj straży ochronnej/siły militarnej – 12 kursów/zmian/korpusów co miesiąc po 24000 wojowników, czyli 12 x 24000 [1Krn 27:16-24]); spis mężczyzn powyżej 20 lat w czasie, kiedy Salomon został królem (1Krn 23:1); pierwsze 4 lata w koregencji z Dawidem (971-967 p.n.e.)</p> <p>(1Krn 23) 1 Dawid, stary i syty dni, ustanowił Salomona, swego syna, królem nad Izraelem.</p> <p>(1Krn 27) 1 A oto Izraelici według ich liczby. Naczelnicy rodów, tysiącznicy, setnicy i urzędnicy, którzy służyli królowi we wszystkich sprawach hufców¹, przychodzących i odchodzących co miesiąc przez wszystkie miesiące roku. Każdy hufiec liczył dwadzieścia cztery tysiące. 2 Nad pierwszym hufcem w miesiącu pierwszym stał Jaszobeam², syn Zabdiela, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące; 3 był on potomkiem Peresa i wodzem wszystkich dowódców wojska w miesiącu pierwszym.</p> <p>(1Krn 27) 23 Lecz Dawid nie uwzględnił w spisach liczby tych, którzy mieli dwadzieścia lat lub mniej, ponieważ Pan powiedział, że rozmnoży Izraela jak gwiazdy na niebie.</p>	1Krn 27:1-3
I	715 p.n.e.	<p>Dwudziestopięcioletni Ezechiasz obejmuje rządy; jego panowanie trwa 29 lat; w miesiącu pierwszym otworzył bramy świątyni Pańskiej i naprawił je; oczyszczenie świątyni.</p> <p>1 Ezechiasz objął rządy mając dwadzieścia pięć lat i panował dwadzieścia dziewięć lat w Jerozolimie... (...) 3 On to w pierwszym roku swego panowania, w miesiącu pierwszym otworzył bramy świątyni Pańskiej i naprawił je. 4 Wprowadził kapłanów i lewitów i zgromadził ich na dziedzińcu wschodnim. 5 Potem im rzekł: «Posłuchajcie mnie, lewici! Teraz oczyśćcie siebie i oczyśćcie dom Pana, Boga ojców waszych. Usuńcie to, co nieczyste, z miejsca świętego.</p>	2Krn 29:1-5
I	445 p.n.e.	<p>Dwudziesty rok, miesiąc Nisan, panowania króla Artakserksesa I (początek rządów 464 p.n.e.) - spustoszona Juda; odbudowa jej, w szczególności murów Jerozolimy. Wskazuje to albo na system zliczania włącznie/wraz z rokiem rozpoczęcia władzy albo, co mniej prawdopodobne, na odliczanie od miesiąca Tiszri (siódmego miesiąca), licząc rok kalendarzowy od jesieni do jesieni.</p> <p>1 I oto, gdy w miesiącu Nisan dwudziestego roku panowania króla Artakserksesa wykonywałem swój urząd, wziąłem wino i podałem królowi, i w jego obecności nie okazywałem smutku. (...) 3 i rzekłem królowi: «Niech król żyje na wieki! Jakże nie mam smutno wyglądać, gdy miasto, gdzie są groby moich przodków, jest spustoszone, a bramy jego są strawione ogniem».</p>	Ne 2:1-3
I (?)	-	<p>Deszcz jesienny i wiosenny (wczesny i późny) w pierwszym miesiącu; prorocstwo Joela znajduje wypełnienie w dniu Pięćdziesiątnicy w miesiącu Siwan (Dz 2:17-21)</p> <p>(Jl 2) 23 I wy się weselcie, synowie Syjonu, radujcie się w Panu Bogu waszym, bo dał wam według sprawiedliwości deszcz jesienny i deszcz wiosenny, które wylał na was obficie jak przedtem.</p> <p>(Dz 2) 17 W ostatnich dniach - mówi Bóg - wyleję Ducha mego na wszelkie ciało, i będą prorokowali synowie wasi i córki wasze, młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, a starcy – sny. 18 Nawet na niewolników i niewolnice moje wyleję w owych dniach Ducha mego, i będą prorokowali. 19 I sprawię dziwy na górze - na niebie, i znaki na dole - na ziemi. Krew i ogień, i kłęby dymu, 20 słońce zamieni się w ciemność, a księżyc w krew, zanim nadejdzie dzień Pański, wielki i wspaniały. 21 Każdy, kto wzywać będzie imienia Pańskiego, będzie zbawiony.</p>	Jl 2:23

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
I / II	1446 p.n.e.	<p>W pierwszym miesiącu drugiego roku po wyjściu z Egiptu obchody Paschy i obchody Paschy drugiego miesiąca.</p> <p>1 W pierwszym miesiącu drugiego roku po wyjściu z Egiptu mówił Pan do Mojżesza na pustyni Synaj: 2 W oznaczonym czasie winni Izraelici obchodzić Paschę. (...) 6 Znaleźli się jednak mężowie, którzy z powodu [dotknięcia] zwłok ludzkich zaciągnęli nieczystość i nie mogli w tym dniu obchodzić Paschy. Mężowie ci stanęli w owym dniu przed Mojżeszem i Aaronem 7 i rzekli do nich: «Zaciągnęliśmy nieczystość z powodu [dotknięcia] zwłok ludzkich. Czemuż więc mamy być wykluczeni ze złożenia daru ofiarnego dla Pana w oznaczonym czasie razem ze wszystkimi Izraelitami?» 8 A Mojżesz im odpowiedział: «Zaczekajcie, a ja posłucham, co Pan względem was rozporządzi». 9 Pan w ten sposób przemówił do Mojżesza: 10 «Tak mów do Izraelitów: Jeśli kto z was albo z waszych potomków zaciągnie nieczystość przy zwłokach albo będzie w tym czasie odbywał daleką podróż, winien [mimo to] obchodzić Paschę dla Pana. 11 [Ci wszyscy] winni ją obchodzić czternastego dnia o zmierzchu, w drugim miesiącu; powinni wtedy spożywać chleb prażony i gorzkie zioła. 12 Nie mogą nic zostawić aż do rana ani też żadnej kości łamać; winni obchodzić Paschę według ustalonego obrzędu. 13 Kto zaś jest czysty i nie jest w podróży, a mimo to zaniedba świętowania Paschy, taki ma być wyłączony spośród swego ludu, gdyż nie przyniósł Panu w oznaczonym czasie daru ofiarnego. Taki człowiek poniesie odpowiedzialność za swój grzech. 14 Jeśli jakiś obcy zatrzymał się pośród was i ma obchodzić Paschę dla Pana, winien ją obchodzić według praw i zwyczajów odnoszących się do Paschy. Jedne i te same prawa dotyczą obcych jak też i tubylców».</p>	Lb 9:1-2, 6-14
II ZIW			
1.II	1446 p.n.e.	<p>Pustynia Synaj – pierwszy spis mężczyzn od 20 lat w górę zdolnych do walki dokonany przez Mojżesza i Aarona.</p> <p>1 Dnia pierwszego drugiego miesiąca, w drugim roku po wyjściu z Egiptu, tymi słowami przemówił Pan do Mojżesza na pustyni Synaj w Namiocie Spotkania: 2 «Dokonajcie obliczenia całego zgromadzenia Izraelitów według szczepów i rodów, licząc według głów imiona wszystkich mężczyzn. 3 Ty i Aaron dokonajcie spisu wszystkich Izraelitów zdolnych do walki od lat dwudziestu wzwyż, według ich zastępów. (...) 18 Zebrali więc całe zgromadzenie pierwszego dnia drugiego miesiąca, a każdy podawał swoje pochodzenie według szczepów i rodów. Poczynając od lat dwudziestu wzwyż liczono ich imiona jednego za drugim.</p>	Lb 1:1, 18
2.II	967 p.n.e.	<p>Początek budowy domu Pańskiego przez Salomona w Jerozolimie na górze Moria na klepisku Ornana Jebusyty przygotowanym przez Dawida.</p> <p>1 Wreszcie Salomon zaczął budować dom Pański w Jerozolimie na górze Moria, która została wskazana jego ojcu Dawidowi, w miejscu, jakie przygotował Dawid na klepisku Ornana Jebusyty. 2 Zaczął zaś budować drugiego dnia w drugim miesiącu, w czwartym roku swego panowania.</p>	2Krn 3:1-2
(2).II	967 p.n.e.	<p>480 lat po wyjściu z Egiptu Salomon zaczyna budowę domu Pańskiego, drugiego dnia drugiego miesiąca (2Krn 3:1-2).</p> <p>(1Krl 6) 1 W roku czterysta osiemdziesiątym po wyjściu Izraelitów z ziemi egipskiej, w miesiącu Ziw, to jest drugim, czwartego roku panowania nad Izraelem Salomona rozpoczął on budowę domu dla Pana.</p> <p>(2Krn 3) 1 Wreszcie Salomon zaczął budować dom Pański w Jerozolimie na górze Moria, która została wskazana jego ojcu Dawidowi, w miejscu, jakie przygotował Dawid na klepisku Ornana Jebusyty. 2 Zaczął zaś budować drugiego dnia w drugim miesiącu, w czwartym roku swego panowania.</p>	1Krl 6:1

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
14.II	1446 p.n.e.	„Druga Pascha” obchodzona przez tych, którzy nie mogli obchodzić pierwszej (np. z powodu nieczystości z powodu dotknięcia zwłok czy dalekiej podróży); 14.II wieczorem obchodzono paschę drugiego miesiąca – chleb praśny, gorzkie zioła. 11 [Ci wszyscy] winni ją obchodzić czternastego dnia o zmierzchu, w drugim miesiącu; powinni wtedy spożywać chleb praśny i gorzkie zioła.	Lb 9:11
14/15.II	715 p.n.e.	Pascha i Święto Praśników drugiego miesiąca obchodzone za Ezechiasza; wielu z Efraima, Manasses, Issachara i Zabulona nie oczyściło się; Pan wysłuchał Ezechiasza i przebaczył ludowi. 2 Król i jego naczelnicy, i całe zgromadzenie w Jerozolimie postanowili obchodzić Paschę w drugim miesiącu... (...) 13 I tak zebrał się w Jerozolimie wielki tłum ludu, aby obchodzić w drugim miesiącu Święto Praśników. (...) 15 Ofiarowali potem Paschę czternastego dnia miesiąca drugiego. Zawstydzeni kapłani i lewici oczyszczali się i mogli wnosić całopalenia do świątyni Pańskiej.	2Krn 30:2, 13, 15
15.II	715 p.n.e.	Święto Praśników miesiąca drugiego za Ezechiasza; 7 dni + 7 dni; 13 I tak zebrał się w Jerozolimie wielki tłum ludu, aby obchodzić w drugim miesiącu Święto Praśników. Zgromadzenie to było bardzo liczne. (...) 21 Izraelici, którzy znaleźli się w Jerozolimie, obchodzili Święto Praśników przez siedem dni, wśród wielkiej radości, a kapłani i lewici codziennie wysławiali Pana pieniemi ze wszystkich swych sił. 22 Wtedy Ezechiasz przemówił do serca wszystkich lewitów, którzy byli umiejętni w sprawach Pańskich. 6. W ten sposób w siedem dni ukończono uroczystość, składając ofiary biesiadne i wysławiając Pana, Boga swych ojców. 23 Następnie całe zgromadzenie uchwaliło świętować jeszcze siedem dni i tak spędzono jeszcze siedem dni i tak spędzono jeszcze siedem dni wśród radości.	2Krn 30:13, 21-23
15.II	1447 p.n.e.	Pustynia Sin (między Elim a Synajem), prawdopodobnie po postojach nad Morzem Czerwonym (Lb 33:10) (14.II?); szemranie ludu, że w Egipcie mieli mięso i chleb; zesłanie przepiórek (mięso wieczorem) i manny (chleb rano – 1 omer przez 5 dni, 2 omery dnia szóstego). (Lb 33) 10 Wyruszywszy z Elim, rozbili obóz nad Morzem Czerwonym. (Wj 16:1-3) 1 Następnie wyruszyli z Elim. Przybyło zaś całe zgromadzenie Izraelitów na pustynię Sin, położoną między Elim a Synajem, piętnastego dnia drugiego miesiąca od ich wyjścia z ziemi egipskiej. 2 I zaczęło szemrać na pustyni całe zgromadzenie Izraelitów przeciw Mojżeszowi i przeciw Aaronowi. 3 Izraelici mówili im: «Obyśmy pomarli z ręki Pana w ziemi egipskiej, gdzieśmy zasiadali przed garnkami mięsa i jadaliby chleb do sytości! Wyprowadziliście nas na tę pustynię, aby głodem umorzyć całą tę rzeszę».	Wj 16:1-3 (szczegóły w całym rozdziale 16 Księgi Wyjścia)
17.II	4991/ 4990 p.n.e.	Powstały źródła Wielkiej Otchłani i otworzyły się okna nieba; deszcz pada przez 40 dni i 40 nocy (do 7.V). 11 W roku sześćsetnym życia Noego, w drugim miesiącu roku, siedemnastego dnia miesiąca, w tym właśnie dniu trysnęły z hukiem wszystkie źródła Wielkiej Otchłani i otworzyły się upusty nieba; 12 przez czterdzieści dni i przez czterdzieści nocy padał deszcz na ziemię.	Rdz 7:11-12
20.II	1446 p.n.e.	Podniesienie się obłoku znad Przybytku Świadcstwa – początek marszu; obozowanie na pustyni Synaj przez prawie rok (od 3.III 1447 p.n.e.). 11 Drugiego roku, dwudziestego dnia drugiego miesiąca, podniósł się obłok znad Przybytku Świadcstwa. 12 Izraelici rozpoczęli swoją podróż z pustyni Synaj, przestrzegając postojów...	Lb 10:11-12
27.II	4990/ 4989 p.n.e.	Ziemia jest sucha (spustoszała), wyjście z arki. 14 A kiedy w miesiącu drugim, w dniu dwudziestym siódmym ziemia wyschła, 15 Bóg przemówił do Noego tymi słowami: 16 «Wyjdź z arki wraz z żoną, synami i z żonami twych synów.	Rdz 8:14-16

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
II	967 p.n.e.	Fundament domu Pana został założony w miesiącu Ziw roku czwartego panowania Salomona nad Izraelem. 37 Fundament domu Pana został założony w miesiącu Ziw roku czwartego.	1Krl 6:37
II	971-967 p.n.e.	Spis armii – w drugim miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Dodaj Achochita (w czasie koregencji Dawida z Salomonem). 4 W drugim miesiącu hufcem dowodził Dodaj Achochita, <a w hufcu jego był przełożony Miklot>, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące ludzi.	1Krn 27:4
II	537 p.n.e.	Założenie fundamentów (drugiej) świątyni (bez wskazania dnia) w 2 roku (jeśli liczyć lata w systemie „włącznie”, to był to rok 536 p.n.e.) i 2 miesiącu od przybycia ich do domu Bożego w Jerozolimie , pod nadzorem Zorobabela i Jozuego. 8 A w drugim roku od przybycia ich do domu Bożego w Jerozolimie, w drugim4 miesiącu: Zorobabel, syna Szealtiel, i Jozue, syn Josadaka, i szereg braci ich: kapłanów i lewitów oraz wszyscy, którzy przyszedli z niewoli do Jerozolimy, zabrali się do dzieła i powołali lewitów od dwudziestego roku [życia] wzyw do pilnowania pracy około domu Pańskiego. 9 I przystąpił Jozue, synowie i bracia jego: Kadmiel, Binnuj i Hodawiasz5 wspólnie do kierowania lewitami wykonującymi pracę około domu Bożego: synami Chenadada, ich synami i braćmi.	Ezd 3:8(-13)
II / I	1446 p.n.e.	W pierwszym miesiącu drugiego roku po wyjściu z Egiptu obchody Paschy i obchody Paschy drugiego miesiąca. 1 W pierwszym miesiącu drugiego roku po wyjściu z Egiptu mówił Pan do Mojżesza na pustyni Synaj: 2 W oznaczonym czasie winni Izraelici obchodzić Paschę. (...) 6 Znaleźli się jednak mężowie, którzy z powodu [dotknięcia] zwłok ludzkich zaciągnęli nieczystość i nie mogli w tym dniu obchodzić Paschy. Mężowie ci stanęli w owym dniu przed Mojżeszem i Aaronem 7 i rzekli do nich: «Zaciągnęliśmy nieczystość z powodu [dotknięcia] zwłok ludzkich. Czemuż więc mamy być wykluczeni ze złożenia daru ofiarnego dla Pana w oznaczonym czasie razem ze wszystkimi Izraelitami?» 8 A Mojżesz im odpowiedział: «Zaczekajcie, a ja posłucham, co Pan względem was rozporządzi». 9 Pan w ten sposób przemówił do Mojżesza: 10 «Tak mów do Izraelitów: Jeśli kto z was albo z waszych potomków zaciągnie nieczystość przy zwłokach albo będzie w tym czasie odbywał daleką podróż, winien [mimo to] obchodzić Paschę dla Pana. 11 [Ci wszyscy] winni ją obchodzić czternastego dnia o zmierzchu, w drugim miesiącu ; powinni wtedy spożywać chleb przaśny i gorzkie zioła. 12 Nie mogą nic zostawić aż do rana ani też żadnej kości tłamać; winni obchodzić Paschę według ustalonego obrzędu. 13 Kto zaś jest czysty i nie jest w podróży, a mimo to zaniedba świętowania Paschy, taki ma być wyłączony spośród swego ludu, gdyż nie przyniósł Panu w oznaczonym czasie daru ofiarnego. Taki człowiek poniesie odpowiedzialność za swój grzech. 14 Jeśli jakiś obcy zatrzymał się pośród was i ma obchodzić Paschę dla Pana, winien ją obchodzić według praw i zwyczajów odnoszących się do Paschy. Jedne i te same prawa dotyczą obcych jak też i tubylców».	Lb 9:1-2, 6-14
III SIWAN			
1.III	587 p.n.e.	Przypowieść o cedrze na Libanie; sąd nad faraonem; zapowiedź strącenia do Szeolu. 1 W roku jedenastym, miesiącu trzecim, dnia pierwszego miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa... (przypowieść ciągnie się do końca rozdziału).	Ez 31:1(-18)

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
3.III 6.III	1447 p.n.e.	<p>Zapowiedź przymierza Boga z ludźmi i zstąpienie Pana dnia trzeciego na Górę Synaj. Jest to obraz prawa grzechu i śmierci, czyli Jerozolimy ziemskiej, w kontraście do Prawa Ducha, czyli Jerozolimy Górnej (Ga 4:25-26), co doskonale wpisuje się w symbolikę dnia Pięćdziesiątnicy.</p> <p>1 Było to w trzecim miesiącu od wyjścia Izraelitów z Egiptu; w tym dniu przybyli [oni] na pustynię Synaj. 2 Wyruszyli z Refidim, a po przybyciu na pustynię Synaj rozbili obóz na pustyni. Izrael obozował tam naprzeciw góry. 3 Mojżesz wstąpił wtedy do Boga, a Pan zawołał na niego z góry i powiedział... (...) 10 Pan powiedział do Mojżesza: «Idź do ludu i każ im się przygotować na święto dziś i jutro. Niechaj wypiorą swoje szaty 11 i niech będą gotowi na trzeci dzień, bo dnia trzeciego zstąpi Pan na oczach całego ludu na górę Synaj.</p>	Wj 19
(6).III	1446 p.n.e.	<p>7 tygodni od dnia przyniesienia snopka (1 omer zmielonego jęczmienia) do ofiary kołysania (2 chleby – pierwociny); dzień po siódmym szabacie – 50 dni; „liczenie omeru” – od 16 Nisan do Szawuot; od początku zbiorów jęczmienia do początku zbiorów pszenicy.</p> <p>15 I odliczycie sobie od dnia po szabacie, od dnia, w którym przyniesiecie snopy do wykonania nimi gestu kołysania, siedem tygodni pełnych, 16 aż do dnia po siódmym szabacie odliczycie pięćdziesiąt dni i wtedy złożycie nową ofiarę pokarmową dla Pana. 17 Przyniesiecie z waszych siedzib po dwa chleby do wykonania nimi gestu kołysania, każdy z dwóch dziesiątych efy najczystszej mąki, kwaszone. To będą pierwociny dla Pana.</p>	Kpł 23:15-17
(6).III	1407 p.n.e.	<p>„Gdy zacznie sierp żąć zboże, rozpoczniesz liczyć 7 tygodni” – Święto Tygodni, zwane inaczej Świętem Pierwocin, Żniwa Pszenicy (Wj 34:22), Świętem Żniw Pierwocin Twoich Zbiorów (Wj 23:16), Dniem Pierwocin (Lb 28:26).</p> <p>(Pwt 16) 9 Odliczysz sobie siedem tygodni. Gdy zacznie sierp żąć zboże, rozpoczniesz liczyć te siedem tygodni. 10 I będziesz obchodził Święto Tygodni ku czci Pana, Boga twego, z ofiarą według wspaniałomyślności twej ręki, złożoną stosownie do tego, jak ci pobłogosławi Pan, Bóg twój.</p> <p>(Wj 34) 22 Będziesz obchodził Święto Tygodni, pierwocin, żniwa pszenicy...</p> <p>(Wj 23) 16 I Święto Żniw pierwszych twoich zbiorów z tego, co posiałeś na roli...</p> <p>(Lb 28) 26 Także w dniu pierwocin, gdy składacie Panu ofiarę z nowego zboża w Święto Tygodni, ma być dla was zwołanie święte; wtedy nie będziecie wykonywać żadnej pracy.</p>	Pwt 16:9-10
(6).III	33 n.e.	<p>Dzień Pięćdziesiątnicy (Dz 18:21, 20:16) – szum gwałtownego wiatru, Duch Święty w formie rozdzielonych języków ognia, co jest rodzajem chrztu; ok. 3000 zbawionych (w. 41) oraz dodatkowo 120 ludzi (1:15); mówienie językami.</p> <p>(Dz 2) 1 Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. 2 Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali. 3 Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. 4 I wszyscy zostali nappełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.</p> <p>(Dz 18) 20 a gdy go [Pawła] prosili, aby pozostał dłużej, nie zgodził się, 21 ale żegnając się z nimi, powiedział: «Wrócę do was, jeżeli Bóg zechce». I odpłynął z Efezu.</p> <p>(Dz 20) 16 gdyż Paweł postanowił ominąć Efez, aby nie tracić czasu w Azji. Śpieszył się bowiem, aby, jeśli to możliwe, być na dzień Pięćdziesiątnicy w Jerozolimie.</p>	Dz 2:1-4

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
23.III	392 p.n.e.	<p>(Drugi) Dekret (z rozkazu Mardocheusza) do Żydów, napisany przez pisarzy królewskich z upoważnienia króla Aswerusa, będący odwetem na prześladowcach Żydów, zezwalający na walkę o życie i zniszczenie wrogów, których zagłada została wyznaczona na 13.XII.</p> <p>9 I zawołano pisarzy królewskich w tym czasie, w trzecim miesiącu², to jest miesiącu Siwan, w dniu dwudziestym trzecim, i napisano według tego wszystkiego, co rozkazał Mardocheusz, do Żydów i do satrapów, i do namiestników, i książąt... (...) 10 I napisał w imieniu króla Aswerusa pismo, i zapieczętował sygnetem króla, i posłał przez gońców, jadących na koniach, na wierzchowcach królewskich, na źrebkach ze stadniny królewskiej, 11 że król pozwala Żydom, mieszkającym w poszczególnych miastach zgromadzić się i stanąć w obronie swego życia, aby mogli wytracić i wymordować, i wygubić wszystkich zbrojnych swoich wrogów wśród ludów i państw wraz z ich niemowlętami i kobietami, a także aby zabrali ich majątność 12 w jednym dniu, we wszystkich państwach króla Aswerusa, dnia trzynastego miesiąca dwunastego, to jest miesiąca Adar.</p>	Est 8:9-12
III	971-967 p.n.e.	<p>Spis armii – w trzecim miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Benajasz, syn arcykapłana Jojady (w czasie koregencji Dawida z Salomonem).</p> <p>5 Trzecim dowódcą wojska na miesiąc trzeci był Benajasz, syn arcykapłana Jojady, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.</p>	1Krn 27:5
III	897/896 p.n.e.	<p>Usunięcie bałwochwalstwa za króla Asy pod wpływem proroka Azariasza; zgromadzenie w Jerozolimie – przymierze (przysięga) szukania Pana całym sercem i duszą pod karą śmierci; pokój przez 20 lat.</p> <p>1 A duch Boży spoczął na Azariaszu, synu Odeda. (...) 10 Zgromadzili się więc w Jerozolimie w trzecim miesiącu piętnastego roku panowania Asy. 11 Ofiarowali w owym dniu dla Pana z łupu, jak przynieśli, siedemset wołów i siedem tysięcy owiec. 12 Zobowiązali się przymierzem szukać Pana, Boga ich ojców, z całego serca i z całej duszy. (...) 19 Wojny zaś nie było aż do trzydziestego piątego roku panowania Asy.</p>	2Krn 15:1, 10-11 i 19
III	715 p.n.e.	<p>Po rozprawieniu się z bałwochwalstwem król Ezechiasz przywraca służbę w świątyni w zmianach (<i>kursach</i>); wzniesienie świętej daniny, pierwocin oraz dziesięciny, które składano w stosach, od trzeciego do siódmego miesiąca (pomiędzy Dniem Pierwocin/Żniw a Świętem Namiotów/Zbiorów) (Wj 23:16).</p> <p>(2Krn 31) 1 Kiedy to wszystko się zakończyło, wszyscy Izraelici, którzy tam byli, udali się do miast Judy, zniszczyli wtedy stele, połamali aszery, znieśli całkowicie wyżyny i ołtarze w całej ziemi Judy i Beniamina, Efraima i Manasses... (...) 2 Ezechiasz przywrócił zmiany kapłanów i lewitów... (...) 5 Skoro tylko rozszedł się ten rozkaz, ofiarowali Izraelici pierwociny zboża, moszczu, oliwy i miodu oraz wszelkich ziemiopłodów i przynieśli obfite dziesięciny ze wszystkiego. 6 Izraelici i potomkowie Judy, którzy mieszkali w miastach judzkich, dostarczyli dziesięcinę z wołów i owiec, oraz dziesięcinę z darów poświęconych Panu, ich Bogu. Składali to wszystko na stosy. 7 Trzeciego miesiąca rozpoczęli kłaść te stosy, a w miesiącu siódmym zakończyli.</p> <p>(Wj 23) 16 I Święto Żniw pierwszych twoich zbiorów z tego, co posiałeś na roli, oraz Święto Zbiorów na końcu roku, gdy zbierzesz z pola twój plon.</p>	2Krn 31:1-2 i 5-7
IV			
5.IV	593 p.n.e.	<p>Wizja rydwanu Bożego (chwały Bożej).</p> <p>1 Działo się to roku trzydziestego, dnia piątego czwartego miesiąca, gdy się znajdowałem wśród zesańców nad rzeką Kebar. Otworzyły się niebiosy i doświadczyłem widzenia Bożego (opis widzenia ciągnie się do końca rozdziału).</p>	Ez 1:1(-28)

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
9.IV	587 p.n.e.	<p>Głód i wyłom w Jerozolimie (oblężenie od X miesiąca przez Babilon); pojmanie uciekającego Sedecjasza, wymordowanie jego dzieci, oślepienie go i niewola (7.V – spalanie świątyni).</p> <p>1 W dziewiątym roku jego panowania, dziesiątego miesiąca i dziesiątego dnia miesiąca przybył król babiloński, Nabuchodonozor, wraz z całym swoim wojskiem przeciw Jerozolimie, obległ ją, budując dokoła niej wały oblężnicze. 2 Miasto było obleżone aż do jedenastego roku [panowania] króla Sedecjasza. 3 [W czwartym zaś miesiącu], dziewiątego dnia miesiąca, kiedy głód srożył się w mieście i nie było już chleba dla ludu kraju, 4 uczyniono wyłom w mieście. (...) 6 Pojmali więc króla i zaprowadzili go do króla babilońskiego, do Ribla, i wydali na niego wyrok. 7 Synów Sedecjasza wymordowano na jego oczach, a [król babiloński] rozkazał wylupić oczy Sedecjaszowi i zakuć go w podwójne kajdany z brązu. Następnie uprowadził go do Babilonu. (...) 8 W piątym zaś miesiącu, siódmego dnia miesiąca - był to dziewiętnasty rok [panowania] króla babilońskiego, Nabuchodonozora - wkroczył do Jerozolimy Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, sługa króla babilońskiego. 9 Spalił świątynię Pańską, pałac królewski i wszystkie domy Jerozolimy - wszystkie wielkie domy spalił ogniem.</p>	2Krl 25:1-10
9.IV	587 p.n.e.	<p>Wyłom w mieście (dosł. „miasto zostało złamane”); Chaldejczycy palą dom królewski oraz domy ludu, mury zaś Jerozolimy burzą; reszta ludu wzięta do niewoli, najubożsi zostają i dostają winnice i pola.</p> <p>2 W roku jedenastym Sedecjasza, w czwartym miesiącu, dziewiątego dnia uczyniono wyłom w mieście. (...) 8 Chaldejczycy spalili nadto dom królewski oraz domy ludu, mury zaś Jerozolimy zburzyli. 9 Resztę ludu, który pozostał w mieście, i zbiegów, którzy mu się oddali, i pozostałych rzemieślników, Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, uprowadził do niewoli do Babilonu. 10 Natomiast część ubogiej ludności, nie posiadającej niczego, pozostawił Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, w ziemi judzkiej; dał im tego dnia winnice i pola.</p>	Jr 39:2 i 8-10
9.IV	587 p.n.e.	<p>Głód w mieście, brak chleba, miasto „złamane”, wojownicy uciekają przez ogród króla między dwoma ścianami; Chaldejczycy doganiają Sedecjasza na stepie Jerycha; wymordowanie dzieci króla i książąt Judy; Sedecjasz oślepiony – sprowadzony do Babilonu, ale nie Babilonu nie widzi z powodu oślepienia (Jr 32:5; 34:3; Ez 12:12-13) – i zakuty w łańcuchy w więzieniu aż do śmierci.</p> <p>(Jr 52) 6 W czwartym zaś miesiącu, dziewiątego dnia, kiedy głód srożył się w mieście i nie było już chleba dla ludu kraju, 7 uczyniono wyłom w mieście. Wszyscy wojownicy uciekli z miasta nocą przez bramę między podwójnym murem powyżej ogrodów królewskich; (...) 8 Wojsko chaldejskie ścigało króla i dopędziło Sedecjasza na stepie Jerycha; całe zaś jego wojsko opuściło go, idąc w rozsypkę. 9 Pojmali więc króla i zaprowadzili go do Ribla w kraju Chamat, do króla babilońskiego, który wydał na niego wyrok. 10 Król babiloński kazał zamordować synów Sedecjasza na jego oczach, a także wszystkich przywódców judzkich kazał zabić w Ribla. 11 Następnie wylupił oczy Sedecjaszowi i kazał go zakuć w podwójne spiżowe kajdany. Potem uprowadził go król babiloński do Babilonu i wtrącił do więzienia aż do dnia jego śmierci.</p> <p>(Ez 12) 12 Władca, który znajduje się wśród nich, włoży na ramiona [tobotki] w mroku i wyjdzie; zrobią wyłom w murze, aby mógł przez niego przejść, zasłoni on twarz, aby swymi oczami nie widział kraju. 13 Zarzucę sieć moją na niego i wpadnie w mój niewód. Każę go przyprowadzić do Babilonu, do kraju Chaldejczyków, ale nie będzie go mógł oglądać i tam umrze.</p>	Jr 52:6-11

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
12.IV	593 p.n.e.	<p>Ezechiel traci mowę. Data 12.IV, kiedy Ezechiel utracił mowę (Ez 3:26), wynika z upływu 7 dni (Ez 3:16) od 5.IV (Ez 1:1-3). Mowę odzyskuje 6-7 lat później, 5.X.</p> <p>(Ez 1) 1 Działo się to roku trzydziestego, dnia piątego czwartego miesiąca, gdy się znajdowałem wśród zesańców nad rzeką Kebar. Otworzyły się niebiosa i doświadczyłem widzenia Bożego. 2 Piątego dnia miesiąca - rok to był piąty od wprowadzenia do niewoli króla Jojakina - 3 Pan skierował słowo do kaptana Ezechiela, syna Buziego, w ziemi Chaldejczyków nad rzeką Kebar; była tam nad nim ręka Pańska.</p> <p>(Ez 3) 16 A gdy upłynęło siedem dni, Pan skierował do mnie to słowo...</p> <p>(Ez 3) 26 Ja sprawię, że język twój przylgnie ci do podniebienia i będziesz niemy. I nie będziesz dla nich mężem strofującym, są bowiem ludem buntowniczym.</p>	Ez 3:16-17, 26
IV	971-967 p.n.e.	<p>Spis armii – w czwartym miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Asahel, brat Joaba, a po nim jego syn Zebadiasz (w czasie koregencji Dawida z Salomonem).</p> <p>7 Czwartym, na miesiąc czwarty, był Asahel, brat Joaba, a po nim jego syn Zebadiasz, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.</p>	1Krn 27:7
IV	519/518 p.n.e.	<p>Post z IV, V, VII i X miesiąca niech się zamieni dla narodu judzkiego w uciechę, radość i wesołe święta. Przeto miłujcie prawdę i pokój – oblężenie Jerozolimy w miesiącu X, „złamanie” miasta i głód w miesiącu IV, spalenie świątyni w miesiącu V, zabicie Godoliasza w miesiącu VII; w czwartym roku Dariusza (I Wielkiego); zaczął panować w roku 522/521 p.n.e. (Za 7:1)</p> <p>(Za 8) 19 «Tak mówi Pan Zastępów: Post z czwartego, post z piątego, post z siódmego i post z dziesiątego miesiąca niech się zamieni dla narodu judzkiego w radość, wesele i święto przyjemne. Ale miłujcie prawdę i pokój!»</p> <p>(Za 7) 1 W czwartym roku panowania króla Dariusza, czwartego dnia miesiąca dziesiątego, czyli Kislew¹, Pan skierował słowo do Zachariasza.</p>	Za 8:19
V			
1.(V/VI?)	587 p.n.e.	<p>Roku jedenastego, pierwszego dnia miesiąca (bez wskazania miesiąca), prorocstwo przeciwko Tyrowi; może to być 1.V, przy założeniu, że to miesiąc następny po przejściu Jerozolimy 9.IV, lub 1.VI, przy założeniu, że to miesiąc następny po spaleniu Jerozolimy i zburzeniu muru.</p> <p>1 Roku jedenastego, pierwszego dnia miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 2 «Synu człowieczy, ponieważ Tyr mówił Jerozolimie...</p>	Ez 26:1
1.V	1408 p.n.e.	<p>Stosownie do rozkazu Pana wstąpił kapłan Aaron na górę Hor i umarł tam w czterdziestym roku po wyjściu Izraelitów z ziemi egipskiej; liczył wówczas 123 lata; został pogrzebany w Moserze (Pwt 10:6); miał 83 lata, kiedy stał przed faraonem wraz z Mojżeszem (Wj 7:7).</p> <p>(Lb 33) 38 Stosownie do rozkazu Pana wstąpił kapłan Aaron na górę Hor i umarł tam w czterdziestym roku po wyjściu Izraelitów z ziemi egipskiej, pierwszego dnia piątego miesiąca.</p> <p>(Pwt 10) 6 Izraelici wyszli z Beerot, posiadłości synów Jaakana, i udali się do Mosery. Tam umarł Aaron i tam go pogrzebano, a jego syn, Eleazar, został zamiast niego kapłanem.</p> <p>(Wj 7) 7 Mojżesz liczył wtedy osiemdziesiąt lat, a Aaron osiemdziesiąt trzy, gdy przemawiali do faraona.</p>	Lb 33:38

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
1.V	458 p.n.e.	Ezdrasz przybył do Jerozolimy w miesiącu V; początek podróży 1.I; przybycie 1.V; był to siódmy rok panowania Artakserksesa (Artakserksesa I), który rozpoczął panowanie w 464 p.n.e.; cel przybycia – ustanowienie prawa. 8 I przybył Ezdrasz do Jerozolimy w miesiącu piątym – był to siódmy rok [panowania] tego króla: 9 albowiem pierwszego dnia miesiąca pierwszego nastąpił początek podróży z Babilonu, a pierwszego dnia miesiąca piątego przybył Ezdrasz do Jerozolimy, ponieważ łaskawa ręka Boga jego nad nim czuwała.	Ezd 7:8-9
3.V	445 p.n.e.	I mur został ukończony 25.VI, po 52 dniach, w dwudziestym roku panowania króla Artakserksesa (Ne 2:1); chodzi o Artakserksesa I, który rozpoczął panowanie w 464 p.n.e. (Ne 6) 15 I mur został wykończony dwudziestego piątego dnia miesiąca Elul, po pięćdziesięciu dwóch dniach. (Ne 2) 1 I oto, gdy w miesiącu Nisan1 dwudziestego roku panowania króla Artakserksesa wykonywałem swój urząd, wziąłem wino i podałem królowi, i w jego obecności nie okazywałem smutku.	Ne 6:15
(4-5).V	458 p.n.e.	Gdyśmy przybyli do Jerozolimy, wypoczywaliśmy tam przez 3 dni. Czwartego dnia w domu Boga naszego odważono srebro, złoto i sprzęty (...) według liczby i wagi; spisano wszystko, co odważono; przybycie w miesiącu V (Ezd 7:8). (Ezd 8) 32 Gdyśmy przybyli do Jerozolimy, wypoczywaliśmy tam przez trzy dni. 33 Czwartego dnia w domu Boga naszego odważono srebro, złoto i sprzęty; te przedmioty - w obecności Eleazara, syna Pinchasa, jak i lewitów: Jozabada, syna Jozuego, i Noadiasza, syna Binnuja - zostały przekazane kapłanowi Meremotowi, synowi Uriasza - 34 w całości według liczby i wagi; równocześnie zostało spisane wszystko, co odważono. (Ezd 7) 8 I przybył Ezdrasz do Jerozolimy w miesiącu piątym – był to siódmy rok [panowania] tego króla...	Ezd 8:32
7.V	587 p.n.e.	Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, sługa króla Babilonu wkroczył do Jerozolimy, spalił świątynię Pańską, pałac królewski i wszystkie domy Jerozolimy; cały mur wokół Jerozolimy zburzono; drugie przesiedlenie i złupienie świątyni; Godoliasz rządcą Judy. 8 W piątym zaś miesiącu, siódmego dnia miesiąca - był to dziewiętnasty rok [panowania] króla babilońskiego, Nabuchodonozora - wkroczył do Jerozolimy Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, sługa króla babilońskiego. 9 Spalił świątynię Pańską, pałac królewski i wszystkie domy Jerozolimy - wszystkie wielkie domy spalił ogniem. 10 Całe zaś wojsko chaldejskie, które było z dowódcą straży przybocznej, zburzyło cały mur dokoła Jerozolimy. 11 Resztę zaś ludu, która pozostała w mieście, zbiegów, którzy przeszli do króla babilońskiego, oraz resztę tłumu Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, przesiedlił na wygnanie. (...) 22 A dla ludności, która pozostała w kraju Judy - którą zostawił Nabuchodonozor, król babiloński, wyznaczył na rządcę Godoliasza...	2 Krl 25:8-11

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
10.V	587 p.n.e.	<p>Jak wyżej; spośród ubogiej ludności Nebuzaradan pozostawił niektórych jako uprawiających winnice i rolników; ludności Judy, którą nakazał Nabuchodonozor uprowadzić do niewoli, było: w roku siódmym - 3023; w roku osiemnastym - 832; w roku dwudziestym trzecim – 745; razem: 4600 osób.</p> <p>12 W piątym zaś miesiącu dnia dziesiątego miesiąca - był to dziewiętnasty rok [rządów] króla babilońskiego Nabuchodonozora - wkroczył do Jerozolimy Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, sprawujący służbę przy królu, 13 i spalił świątynię Pańską i pałac królewski oraz wszystkie wielkie domy. 14 Całe zaś wojsko chaldejskie, które było z dowódcą straży przybocznej, zburzyło cały mur dookoła Jerozolimy. 15 Część ubogiej ludności, resztę ludu pozostałego w mieście oraz pozostałych rzemieślników dowódca straży przybocznej Nebuzaradan uprowadził do niewoli. 16 Spośród ubogiej ludności kraju dowódca straży przybocznej Nebuzaradan pozostawił niektórych jako uprawiających winnice i rolników. (...) 28 Ludności zaś, jaką nakazał Nabuchodonozor uprowadzić do niewoli, było: w siódmym roku - trzy tysiące dwudziestu trzech mieszkańców Judy; 29 w osiemnastym roku Nabuchodonozora - osiemset trzydzieści dwie osoby z Jerozolimy; 30 w roku dwudziestym trzecim Nabuchodonozora dowódca straży przybocznej Nebuzaradan uprowadził do niewoli spośród mieszkańców Judy siedemset czterdzieści pięć osób. Razem więc było cztery tysiące sześćset osób.</p>	Jr 52:12-16 i 28-30
10.V	591 p.n.e.	<p>Niewierność Izraela i zapowiedź sądu z miecza króla babilońskiego wypełniona dokładnie 4 lata później (Jr 52:12).</p> <p>(Ez 20) 1 Roku siódmego, piątego miesiąca, a dnia dziesiątego tegoż miesiąca przybyli niektórzy ze starszych izraelskich, aby się radzić Pana, i usiedli przede mną (i dalej do końca rozdziału 2).</p> <p>(Jr 52) 12 W piątym zaś miesiącu dnia dziesiątego miesiąca - był to dziewiętnasty rok [rządów] króla babilońskiego Nabuchodonozora - wkroczył do Jerozolimy Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, sprawujący służbę przy królu...</p>	Ez 20:1-21:33
V	971-967 p.n.e.	<p>Spis armii – w piątym miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził książę Szamhut Jizrachita (w czasie koregencji Dawida z Salomonem).</p> <p>8 Piątym dowódcą, na miesiąc piąty, był książę Szamhut Jizrachita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.</p>	1Krn 27:8
V	627-587 p.n.e	<p>Powołanie Jeremiasza za czasów Jozjasza (640-609 p.n.e.) w trzynastym roku jego panowania (627 p.n.e.) i za czasów Jojakima, do końca 11 roku Sedecjasza, aż do uprowadzenia Jerozolimy w niewolę w V miesiącu (587 p.n.e.); służba 40 lat.</p> <p>2 Do niego [Jeremiasza] Pan skierował słowo za czasów Jozjasza, syna Amona, króla judzkiego, w trzynastym roku jego panowania 3 i następnie za czasów Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, aż do końca jedenastego roku [rządów] Sedecjasza, syna Jozjasza, króla judzkiego, aż do uprowadzenia w niewolę [mieszkańców] Jerozolimy w piątym miesiącu.</p>	Jr 1:2-3

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
V	594 p.n.e.	<p>W V miesiącu konfrontacja Jeremiasza z Chananiaszem; ten drugi sprawił, że ludzie zaufali kłamstwu, jakoby Pan przywróci w ciągu 2 lat skradzione naczynia i sprowadzi Jechoniasza z resztą uprowadzonych, bo Pan złamał jarzmo króla babilońskiego; w rzeczywistości Pan zwiększył jarzmo narodom poddanym Nabuchodonozorowi i ukarał Chananiusza śmiercią w VII miesiącu.</p> <p>1 W czwartym roku [panowania] Sedecjasza, króla judzkiego, w piątym miesiącu rzekł do mnie Chananiasz, syn Azzura, prorok z Gibeon, w domu Pańskim wobec kapłanów i całego ludu: 2 To mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: «Złamię jarzmo króla babilońskiego. 3 W ciągu dwóch lat przywrócę na to miejsce wszystkie naczynia domu Pańskiego, które zabrał Nabuchodonozor, król babiloński, z tego miejsca, wywożąc do Babilonu. (...) 13 «Idź i powiedz Chananiaszowi: To mówi Pan: Połamałeś jarzmo drewniane, lecz przygotowałeś zamiast niego jarzmo żelazne. 14 To bowiem mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Wkładam jarzmo żelazne na szyję wszystkich tych narodów, aby służyły Nabuchodonozorowi, królowi babilońskiemu, i były mu poddane; także zwierzęta polne mu poddaję». 15 I rzekł prorok Jeremiasz do proroka Chananiusza: «Słuchaj, Chananiaszu! Pan cię nie posłał, ty zaś pozwoliłeś żywić temu narodowi zwodniczą nadzieję. 16 Dlatego to mówi Pan: Oto usunę ciebie z powierzchni ziemi. 17 Umrzesz w tym roku, bo głosiłeś bunt przeciw Panu». I zmarł Chananiasz prorok w tym roku, w siódmym miesiącu.</p>	Jr 28:1-3 i 13-17
V	519/518 p.n.e.	<p>Sprawa (obłudy) postu (dotyczy prorocstwa 4.X) V miesiąca (spalenie świątyni w 3 dni: 7-10.V); teraz świątynia w odbudowie, 2 lata po wcześniejszych prorocztwach (Za 1:1) i położeniu (drugich) fundamentów (Ag 2:10) oraz 2 lata przed jej zakończeniem (Ezd 6:15).</p> <p>(Za 7) 1 W czwartym roku panowania króla Dariusza, czwartego dnia miesiąca dziesiątego, czyli Kislew, Pan skierował słowo do Zachariasza. 2 Z Betel posłano Sar-Esera i Regem-Meleka z ich ludźmi, aby przebłagać Pana, 3 a kapłanów ze świątyni Pana Zastępów oraz proroków zapytać: «Czy w piątym miesiącu powinienem trwać w smutku i postach, jak to czyniłem dotychczas, od wielu lat?»</p> <p>(Za 1) 1 Ósmego miesiąca, w drugim roku panowania Dariusza, Pan skierował to słowo do proroka Zachariasza, syna Berekiasza, syna Iddo...</p> <p>(Ag 2) 10 Dnia dwudziestego czwartego dziewiątego [miesiąca], w drugim roku [rządów] Dariusza Pan skierował te słowa do proroka Aggeusza...</p> <p>(Ezd 6) 15 I dom ten był gotowy na dwudziesty trzeci dzień miesiąca Adar - był to rok szósty panowania króla Dariusza.</p>	Za 7:1-3

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
V	519/518 p.n.e.	<p>Sprawa postu V miesiąca wraz z wzmianką o poście VII miesiąca, które trwały przez 70 lat niewoli (od oblężenia); post VII miesiąca (święto 10.VII) może odnosić się także do śmierci Godoliasza (dzień uczty, 1.VII?), zarządcy Judei, za sprawą Nabuchodonozora po zdobyciu Jerozolimy (2Krl 25:25-26; Jr 41:1-3) i rozproszenia Żydów (ucieczka do Egiptu, aby uniknąć kary).</p> <p>(Za 7) 5 «Powiedz ludowi całego kraju i kapłanom: Jeżeli przez siedemdziesiąt lat pościliście w żałobie w piątym i siódmym miesiącu - czy pościliście ze względu na Mnie?</p> <p>(2Krl 25) 25 Lecz siódmego miesiąca przyszedł Izmael, syn Netaniasza, syna Eliszama, z rodu królewskiego, a z nim dziesięciu ludzi i zabili Godoliasza oraz Judejczyków i Chaldejczyków, którzy byli z nim w Mispa. 26 Wówczas cały lud - od najmniejszego aż do największego - i dowódcy wojskowi powstali i wyruszyli do Egiptu, ponieważ bali się Chaldejczyków.</p> <p>(Jr 41) 1 W siódmym miesiącu przybył Izmael, syn Netaniasza, syna Eliszamy, z królewskiego rodu, wraz z dziesięciu ludźmi do Godoliasza, syna Achikama, do Mispa. 2 Podczas gdy tam ucztowali wspólnie <w Mispa>, powstał Izmael, syn Netaniasza, oraz dziesięciu ludzi, których miał z sobą, i zamordowali mieczem Godoliasza, syna Achikama, syna Szafana. Zabił więc tego, którego król babiloński ustanowił zarządcą kraju. 3 Nadto zabił Izmael wszystkich mieszkańców Judy, którzy mu towarzyszyli w Mispa, Chaldejczyków, którzy tam przebywali, oraz żołnierzy.</p>	Za 7:5
V	519/518 p.n.e.	<p>Post z IV, V, VII i X miesiąca niech się zamieni dla narodu judzkiego w uciechę, radość i wesole święta. Przeto miłujcie prawdę i pokój – oblężenie Jerozolimy w miesiącu X, „złamanie” miasta i głód w miesiącu IV, spalenie świątyni w miesiącu V, zabicie Godoliasza w miesiącu VII; w czwartym roku Dariusza (I Wielkiego); zaczął panować w roku 522/521 p.n.e. (Za 7:1)</p> <p>(Za 8) 19 «Tak mówi Pan Zastępów: Post z czwartego, post z piątego, post z siódmego i post z dziesiątego miesiąca niech się zamieni dla narodu judzkiego w radość, wesele i święto przyjemne. Ale miłujcie prawdę i pokój!»</p> <p>(Za 7) 1 W czwartym roku panowania króla Dariusza, czwartego dnia miesiąca dziesiątego, czyli Kislew¹, Pan skierował słowo do Zachariasza.</p>	Za 8:19
VI ELUL			
1.(VI/V?)	587 p.n.e.	<p>Roku jedenastego, pierwszego dnia miesiąca (bez wskazania miesiąca), prorocstwo przeciwko Tyrowi; może to być 1.V, przy założeniu, że to miesiąc następny po przejściu Jerozolimy 9.IV, lub 1.VI, przy założeniu, że to miesiąc następny po spaleniu Jerozolimy i zburzeniu muru.</p> <p>1 Roku jedenastego, pierwszego dnia miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 2 «Synu człowieczy, ponieważ Tyr mówił Jerozolimie...</p>	Ez 26:1

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
1.VI	521 p.n.e.	<p>Wezwanie do budowy świątyni; leży w gruzach (w. 4). Wyjdźcie w góry i sprowadźcie drewno, budujcie ten dom, a Ja znajdę w nim upodobanie i będę czczony (w. 8); każdy z was pilnie się troszczy o swój własny dom. Dlatego niebiosa nad wami zatrzymały rosę, a ziemia nie dała jej owocu; sprowadziłem suszę (w. 9-11); w 2 roku króla Dariusza (I Wielkiego); zaczął panować w roku 522 p.n.e.</p> <p>1 W drugim roku [rządów] króla Dariusza, w pierwszym dniu szóstego miesiąca Pan skierował te słowa przez proroka Aggeusza do Zorobabela, syna Szealtiel, namiestnika Judy, i do arcykapłana Jozuego, syna Josadaka... (...) 4 Czy to jest czas stosowny dla was, by spoczywać w domach wyłożonych płytami, podczas gdy ten dom leży w gruzach? (...) 8 Wyjdźcie w góry i sprowadźcie drewno, a budujcie ten dom, bym sobie w nim upodobał i doznał czci - mówi Pan. (..) 9 Wyglądaliście wiele, a oto macie mało, a kiedy [i to niewiele] znieśliście do domu, Ja to rozproszyłem. Dlaczego tak się dzieje? - wyrocznia Pana Zastępów: Z powodu mego domu, który leży w gruzach, podczas gdy każdy z was pilnie się troszczy o swój własny dom. 10 Dlatego niebiosa nad wami zatrzymały rosę, a ziemia nie dała swego urodzaju. 11 Ja sprowadziłem bowiem suszę na ziemię i na góry, na pszenicę, na winne krzewy i na oliwki - na wszystko, cokolwiek może wydać rola, na ludzi i na bydło, i na wszelką pracę rąk».</p>	Ag 1:1-11
5.VI	592 p.n.e.	<p>Chwała Boża opuszcza Jerozolimę na skutek grzechów Judy, zwłaszcza przywódców religijnych.</p> <p>1 Kiedy roku szóstego, piątego dnia szóstego miesiąca siedziałem w moim domu, a starsi Judy siedzieli przede mną, spoczęła tam na mnie ręka Pana Boga (wizja ciągnie się do końca rozdziału).</p>	Ez 8:1
24.VI	521 p.n.e.	<p>Kontynuacja wezwania do budowy świątyni: Pobudził więc Pan ducha Zorobabela (...) i ducha arcykapłana Jozuego (...), a także ducha całej Reszty ludu; przyszli więc i wzięli się do pracy przy domu swego Boga, Pana Zastępów; 24.VI; w 2 roku króla Dariusza (I Wielkiego); zaczął panować w roku 522 p.n.e.</p> <p>14 Pobudził więc Pan ducha Zorobabela, syna Szealtiel, namiestnika Judy, i ducha arcykapłana Jozuego, syna Josadaka, a także ducha całej Reszty ludu; przyszli więc i wzięli się do pracy przy domu swego Boga, Pana Zastępów, 15 dnia dwudziestego czwartego szóstego miesiąca, w drugim roku [rządów] króla Dariusza.</p>	Ag 1:14-15
25.VI	445 p.n.e.	<p>Mur został wykończony 25.VI, po 52 dniach. Wcześniej próba utrudnienia budowy (podstęp, zastraszanie i usiłowanie zabójstwa); w 20 roku króla Artakserksesa I, który rozpoczął panowanie w roku 484 p.n.e. (Ne 2:1)</p> <p>(Ne 6) 15 I mur został wykończony dwudziestego piątego dnia miesiąca Elul, po pięćdziesięciu dwóch dniach.</p> <p>(Ne 2) 1 I oto, gdy w miesiącu Nisan1 dwudziestego roku panowania króla Artakserksesa wykonywałem swój urząd, wziąłem wino i podałem królowi, i w jego obecności nie okazywałem smutku.</p>	Ne 6:15
VI	971-967 p.n.e.	<p>Spis armii – w szóstym miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Ira, syn Ikkesza z Tekoa (w czasie koregencji Dawida z Salomonem).</p> <p>9 Szóstym, na miesiąc szósty, był Ira, syn Ikkesza z Tekoa, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.</p>	1Krn 27:9
VI?/X?	8 n.e.?	<p>Zwiastowanie narodzin Jezusa.</p> <p>26 W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; (...) 36 A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za nieplodną.</p>	Łk 1:26 i 36

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
VII ETANIM / TISZRI			
1.VII	1446 p.n.e.	<p>Uroczyste obchody: szabat, trąbienie w róg, święte zwołanie; w dosłownym tłumaczeniu „trąbienie w róg” to „Memoriał Krzyku” (<i>zikkaron teruah</i>); zakaz pracy, ofiary spalane („przez ogień”).</p> <p>24 «Powiedz Izraelitom: Pierwszego dnia siódmego miesiąca będziecie obchodzić uroczysty szabat, trąbienie w róg i święte zwołanie. 25 Nie będziecie [wtedy] wykonywać żadnej pracy. Złóżcie ofiary spalane dla Pana».</p>	Kpł 23:24-25
1.VII	1408 p.n.e.	<p>Dzień Trąbienia (w dosłownym tłumaczeniu „Dzień Krzyku” (<i>yom teruah</i>); ofiara całopalna z należącymi do niej ofiarami z pokarmów i płynów według przepisu, jako miła woń dla Pana; ofiara przebłagalna.</p> <p>1 W pierwszym dniu siódmego miesiąca będziecie mieć zwołanie święte; wtedy nie wolno wykonywać żadnej pracy. Będzie to dla was dzień trąbienia. 2 Złóżcie wtedy na ofiarę całopalną, jako miłą woń dla Pana, jednego młodego cielca, barana i siedem jagniąt jednorocznych bez skazy, 3 do tego odpowiednią ofiarę z pokarmów: najczystszą mąkę zaprawioną oliwą, a mianowicie trzy dziesiąte [efy] na jednego cielca, dwie dziesiąte na barana i 4 jedną dziesiątą na każde jagnię. 5 Wreszcie kozła jako ofiarę przebłagalną, by dokonać za was przebłagania.</p>	Lb 29:1-5
1.VII	538 p.n.e.	<p>Budowa ołtarza, składanie ofiar całopalenia od 1.VII, ale fundamenty (drugiej) świątyni Pana nie były jeszcze położone; w 2 roku i II miesiącu od ich przybycia do domu Bożego w Jerozolimie rozpoczęto prace (pod nadzorem Zorobabela i Jozuego) i położono fundamenty.</p> <p>6 Od pierwszego dnia miesiąca siódmego zaczęli składać całopalenia Panu - ale fundamenty świątyni Pańskiej nie były jeszcze założone.</p> <p>8 A w drugim roku od przybycia ich do domu Bożego w Jerozolimie, w drugim miesiącu: Zorobabel, syna Szealtiel, i Jozue, syn Josadaka, i szereg braci ich: kapłanów i lewitów oraz wszyscy, którzy przyszli z niewoli do Jerozolimy, zabrali się do dzieła i powołali lewitów od dwudziestego roku [życia] wzywając do pilnowania pracy około domu Pańskiego.</p>	Ezd 3:6 i 8
1.VII	445 p.n.e.	<p>Ezdrasz czytał z Księgi Prawa przed Bramą Wodną od rana aż do południa – lud rozumiał słowa; na błogosławieństwa Boga stojący lud odpowiedział: „Amen, amen”; dzień święty i radosny - lud poszedł, by jeść, pić, rozsytać porcje i wyprawić wielki obchód radosny, gdyż zrozumieli słowa, które im głoszone.</p> <p>2 Pierwszego dnia miesiąca siódmego przyniósł kapłan Ezdrasz Prawo przed zgromadzenie, w którym uczestniczyli przede wszystkim mężczyźni, lecz także kobiety oraz wszyscy inni, którzy byli zdolni słuchać. 3 I czytał z tej księgi, zwrócony do placu znajdującego się przed Bramą Wodną, od rana aż do południa przed mężczyznami, kobietami i tymi, którzy rozumieli; a uszy całego ludu były zwrócone ku księdze Prawa. (...) 5 Ezdrasz otworzył księgę na oczach całego ludu - znajdował się bowiem wyżej niż cały lud; a gdy ją otworzył, cały lud się podniósł. 6 I Ezdrasz błogosławił Pana, wielkiego Boga, a cały lud z podniesieniem rąk swoich odpowiedział: «Amen! Amen!» (...) 10 I rzekł im Nehemiasz: «Idźcie, spożywajcie potrawy świąteczne i pijcie napoje słodkie - poślijcie też porcje temu, który nic gotowego nie ma: albowiem poświęcony jest ten dzień Panu naszemu. A nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest waszą ostoją». 11 A lewici uspokajali cały lud wołając: «Uspokójcie się! Wszak ten dzień jest święty. Nie bądźcie przygnębieni!» 12 I cały lud poszedł, by jeść, pić, rozsytać porcje i wyprawić wielki obchód radosny, gdyż zrozumieli to, co im ogłoszono.</p>	Ne 8:2-12

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
2.VII	445 p.n.e.	Kontynuacja powyższego; następnego dnia naczelnicy rodów całego ludu, kapłani i lewici zebrali się u pisarza Ezdrasza, aby zgłębić słowa Prawa – obchody Święta Namiotów . 13 Następnego dnia naczelnicy rodów całego ludu, kapłani i lewici zebrali się u pisarza Ezdrasza, aby zgłębić słowa Prawa. 14 I w Prawie, które Pan nadał przez Mojżesza, znaleźli przepis, by Izraelici podczas święta w siódmym miesiącu mieszkali w szafasach.	Ne 8:13-14
7/8.VII	961/960 p.n.e.	Poświęcenie ołtarza przez Salomona (w czasie poświęcenia świątyni) 7 dni przed Świętem Namiotów. 9 W ósmym dniu odbyło się uroczyste zebranie, bo siedem dni trwało poświęcenie ołtarza i siedem dni uroczystość.	2Krn 7:9
9.VII	1446 p.n.e.	Dzień Przebłagania (Zadośćuczynienia). 32 Będzie to dla was uroczysty szabat (dosł. „szabat odpoczynku”). Będziecie pościli (dosł. „trapili/unizali dusze”). Dziewiątego dnia miesiąca, wieczorem, to jest od wieczora do wieczora, będziecie obchodzić wasz szabat.	Kpł 23:32
10.VII	1446 p.n.e.	Trapienie/unizanie/upokarzanie duszy, zakaz pracy; kapłan dokonuje zadośćuczynienia aby cię oczyścić ze wszystkich grzechów przed Panem; „szabat odpoczynku” i unizanie duszy; namaszczony kapłan w lnianej szacie, ubiorze świętym, dokona zadośćuczynienia świętego sanktuarium (Miejsca Najświętszego), Namiotu Spotkania, ołtarza, a także za kapłanów i za cały lud zgromadzenia; ustawa wieczysta; raz w roku. 29 Oto dla was ustawa wieczysta: Dziesiątego dnia siódmego miesiąca będziecie pościć. Nie będziecie wykonywać żadnej pracy, ani tubylec, ani przybysz, który osiedlił się wśród was. 30 Bo tego dnia będzie za was dokonywane przebłaganie, aby oczyścić was od wszystkich grzechów. Przed Panem będziecie oczyszczeni. 31 Będzie to dla was święty szabat odpoczynku. Będziecie w tym dniu pościć. Jest to ustawa wieczysta. 32 Dokonywać obrzędu przebłagania będzie kapłan, który będzie namaszczony i wprowadzony w czynności kapłańskie na miejsce swego ojca. Włoży na siebie lniane szaty, szaty święte, 33 i dokona obrzędu przebłagania nad Miejscem Najświętszym, dokona też przebłagania nad Namiotem Spotkania, ołtarzem, a także za kapłanów i za cały lud zgromadzenia. 34 Będzie to dla was ustawa wieczysta, ażeby raz w roku dokonywano przebłagania za wszystkie grzechy Izraelitów". Uczyniono więc, jak Pan rozkazał Mojżeszowi.	Kpł 16:29-34
10.VII	1446 p.n.e.	Dzień Przebłagania; zwołanie święte, post (dosł. „upokorzenie dusz”; nieupokorzony = odcięty), ofiary spalane; zakaz pracy (dusza wykonująca pracę zostanie wytracona). 27 «Dziesiątego dnia siódmego miesiąca jest Dzień Przebłagania. Będzie to dla was zwołanie święte. Będziecie pościć i będziecie składać Panu ofiary spalane. (...) 29 Każdy człowiek, który nie będzie pościł tego dnia, będzie wyłączony spośród swego ludu.	Kpł 23:27 i 29

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
10.VII	1446 p.n.e.	<p>Rok Jubileuszowy: 7 lat szabatowych, czyli $7 \times 7 = 49$ lat; 10.VII zabrzmiał dźwięk trąby (rogu barana) jubileuszu, w Dzień Zadośćuczynienia; uświęćcie 50 rok i ogłoście wolność w kraju dla wszystkich mieszkańców; powrót do swojej własności i rodu; rok 50 rokiem jubileuszowym, świętym – nie wolno siał, żąć tego, co urosnie, zbierać nieobciętych winogron; wolno jeść to, co urosnie („wzrost”) na polu.</p> <p>8 Policzysz sobie siedem lat szabatowych, to jest siedem razy po siedem lat, tak że czas siedmiu lat szabatowych będzie obejmował czterdzieści dziewięć lat. 9 Dziesiątego dnia, siódmego miesiąca zatrąbisz w róg. W Dniu Przebłagania zatrąbicie w róg w całej waszej ziemi. 10 Będziecie święcić pięćdziesiąty rok, oznajmijcie wyzwolenie w kraju dla wszystkich jego mieszkańców. Będzie to dla was jubileusz - każdy z was powróci do swej własności i każdy powróci do swego rodu. 11 Cały ten rok pięćdziesiąty będzie dla was rokiem jubileuszowym - nie będziecie siał, nie będziecie żąć tego, co urosnie, nie będziecie zbierać nieobciętych winogron, 12 bo to będzie dla was jubileusz, to będzie dla was rzecz święta. Wolno wam jednak będzie jeść to, co urosnie na polu.</p>	Kpł 25:8-12
(10.VII)?	62 n.e.?	<p>Paweł w drodze do Cezara (Rzymu); wypływa z okolic Krety, kiedy mija już post (Dzień Zadośćuczynienia?) i żegluga staje się niebezpieczna (zbliżająca się zima); 14 dni bez jedzenia; Paweł łąmie chleb, składa Bogu dziękczynienie, zaczyna jeść a za nim pozostali; burza rozbija okręt; wszyscy (276 osób) ocalili; rozbitkowie lądują na Malcie.</p> <p>9 Uplłynęło już wiele czasu i żegluga stała się niebezpieczna, dlatego że minął już post...</p>	Dz 27 (w. 9)
15.VII	1446 p.n.e.	<p>Święto Namiotów przez 7 dni (ofiary palne) dla Pana; pierwszego i ósmego dnia zwołanie święte (uroczyste zgromadzenie), szabat, żadnej pracy; zbieranie plonów (owocu) ziemi.</p> <p>34 «Powiedz Izraelitom: Piętnastego dnia tego siódmego miesiąca jest Święto Namiotów przez siedem dni dla Pana. 35 Pierwszego dnia jest zwołanie święte: nie będziecie wykonywać żadnej pracy. 36 Przez siedem dni będziecie składać ofiary spalane dla Pana. Ósmego dnia będzie dla was zwołanie święte i złożycie ofiarę spalaną dla Pana. To jest uroczyste zgromadzenie. Nie będziecie wykonywać [w tym dniu] żadnej pracy. (...) 39 Tak więc piętnastego dnia siódmego miesiąca, kiedy zbieracie plony ziemi, będziecie obchodzić święto Pana przez siedem dni. Pierwszego dnia jest uroczysty szabat. Ósmego dnia także uroczysty szabat.</p>	Kpł 23:34-36 i 39
15.VII	1408 p.n.e.	<p>Ofiara całopalna: młode cielce (różna liczba w kolejnych dniach) 2 barany i 14 jednorocznych jagniąt bez skazy; oraz ofiara z pokarmów i ofiary płynne; kozioł jako ofiara przeblagalna; pierwszego dnia 13 młodych cielców, 2. - 12, 3. - 11, 4. - 10, 5. - 9, 6. - 8, 7. - 7, 8. uroczyste zgromadzenie.</p> <p>12 Piętnastego dnia siódmego miesiąca będziecie mieli zwołanie święte; nie wolno wtedy wykonywać żadnej pracy, lecz przez siedem dni macie obchodzić święto Pańskie. 13 Na ofiarę całopalną, ofiarę spalaną, jako mięs woń dla Pana, złożycie trzynaście młodych cielców, dwa barany i czternaście jednorocznych jagniąt bez skazy. 14 Do tego odpowiednią ofiarę z pokarmów: najczystsza mąkę, zaprawioną oliwą, a mianowicie: trzy dziesiąte [efy] na każdego z poszczególnych cielców; dwie dziesiąte na każdego z dwóch baranów; 15 i po jednej dziesiątej na każde z czternastu jagniąt; 16 ponadto kozła jako ofiarę przeblagalną, oprócz zwykłych ofiar całopalnych z należącymi do nich ofiarami z pokarmów i płynów. 17 Drugiego dnia: dwanaście młodych cielców, dwa barany i czternaście jagniąt jednorocznych bez skazy, 18 do tego należącą ofiarę z pokarmów i ofiary płynne [dołączone do ofiar] z wołów, baranów i jagniąt, stosownie do ich liczby - według przepisów. 19 Wreszcie kozła jako ofiarę przeblagalną, oprócz ustawicznej ofiary całopalnej i należących do nich: ofiary z pokarmów i ofiar płynnych. (itd.) 35 Ósmego dnia będzie dla was zebranie święteczne i nie możecie wykonywać żadnej pracy.</p>	Lb 29:12

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
15.VII	573 p.n.e.	<p>Po oczyszczeniu (nowej) świątyni, obchody Święta Paschy i Święta Namiotów, oba przez 7 dni; te same ofiary: przebłagalna – 1 młody cielec, całopalenie – 7 młodych cielców i 7 baranów (przez 7 dni) oraz ofiara z pokarmu i płynu (data w oparciu o Ez 40:1).</p> <p>(Ez 45) 23 W ciągu tych siedmiu dni winien on jako całopalenie złożyć dla Pana siedem młodych cielców, siedem baranów, zwierzęta bez skazy, codziennie przez siedem dni, a jako ofiarę przebłagalną codziennie jednego kozła. 24 Jako ofiarę z pokarmu ma on po jednej efię złożyć przy ofierze z młodego cielca i barana, a także hin oliwy z efy. 25 w miesiącu zaś siódmym, dnia piętnastego tegoż miesiąca, z powodu święta ofiaruje to samo, w ciągu siedmiu dni, jak również ofiarę przebłagalną, całopalenie, ofiarę z pokarmu i oliwę.</p> <p>(Ez 40) 1 W dwudziestym piątym roku naszego wygnania, z początkiem roku, w dziesiątym dniu miesiąca, w czternaście lat po zdobyciu miasta, właśnie tego dnia spoczęła na mnie ręka Pana...</p>	Ez 45:25
(15).VII	32 n.e.?	<p>1 Potem Jezus obchodził Galileę. Nie chciał bowiem chodzić po Judei, bo Żydzi mieli zamiar Go zabić. 2 A zbliżało się żydowskie Święto Namiotów. 8 (...) Ja jeszcze nie idę na to święto, bo czas mój jeszcze się nie wypełnił. 9 To im powiedział i pozostał w Galilei. 10 Kiedy zaś bracia Jego udali się na święto, wówczas poszedł i On, jednakże nie jawnie, lecz skrycie.</p>	J 7:1-10
(15).VII	538 p.n.e.	<p>Zbudowanie ołtarza Boga izraelskiego, aby na nim złożyć całopalenia, jak przepisano w Prawie Mojżesza: poranne i wieczorne; obchody Święta Namiotów; ofiary w szabat, w dni nowiu i we wszystkie święte uroczystości Pańskie.</p> <p>1 Gdy nadszedł siódmy miesiąc - a Izraelici mieszkali już w miastach swoich - wtedy zgromadził się cały lud, jak jeden mąż, w Jerozolimie. 2 (...) przystąpili do zbudowania ołtarza Boga izraelskiego, aby na nim złożyć całopalenia, jak przepisano w Prawie Mojżesza, męża Bożego. 3 I na dawnym fundamencie wzniesli ołtarz, (...) i złożyli na nim całopalenia dla Pana, całopalenia poranne i wieczorne. 4 Potem obchodzili Święto Namiotów według przepisu i złożyli ofiary codzienne w liczbie wyznaczonej, zgodnie z wymaganą należnością codzienną. 5 Następnie - oprócz całopalenia nieustającego - składali ofiary w szabat, w dni nowiu i we wszystkie święte uroczystości Pańskie oraz zawsze, gdy ktoś dał dobrowolną ofiarę dla Pana.</p>	Ezd 3:1
(15) (23).VII	445 p.n.e.	<p>Po czytaniu księgi Prawa i zrozumieniu słów, zebranie w górach gałęzi oliwnych, sosnowych, mirtowych, palmowych i innych liściastych (dosł. „grubych/gęstych”) i uczynienie szałasów na dachu, podwórzach i dziedzińcach domu Bożego; obchody przez 7 dni; ósmego dnia z uroczyste gromadzenie.</p> <p>14 I w Prawie, które Pan nadał przez Mojżesza, znaleźli przepis, by Izraelici podczas święta w siódmym miesiącu mieszkali w szałasach. 15 Gdy to usłyszeli, ogłosili we wszystkich miastach swoich i w Jerozolimie: «Idźcie w góry i przynieście gałęzie oliwne, gałęzie sosnowe, gałęzie mirtowe, gałęzie palmowe i gałęzie innych drzew liściastych, aby zgodnie z przepisem uczynić szałas». 16 I wyszedł lud, przynieśli to i uczynili sobie szałas: niejeden na dachu swoim, inni na podwórzach swoich, także i na dziedzińcach domu Bożego, na placu Bramy Wodnej i na placu Bramy Efraimskiej. 17 Tak więc cała społeczność, to jest ci, którzy wrócili z niewoli, uczyniła szałas, i oni mieszkali w szałasach - choć nie uczynili tak Izraelici od dni Jozuego, syna Nuna, aż do owego dnia; i panowała bardzo wielka radość. 18 I czytano z księgi Prawa Bożego dzień w dzień, od dnia pierwszego aż do dnia ostatniego. Przez siedem dni obchodzono święto, a dnia ósmego zgodnie z przepisem odbyło się zgromadzenie uroczyste.</p>	Ne 8:14-18
17.VII	4991/4990 p.n.e.	<p>Arka spoczywa na górach Ararat; wypuszczenie gołębic po raz drugi (wróciła z listkiem).</p> <p>4 Miesiąca siódmego, siedemnastego dnia miesiąca arka osiadła na górach Ararat. (...) 10 Przeklekawszy zaś jeszcze siedem dni, znów wypuścił z arki gołębicę i ta wróciła do niego pod wieczór, niosąc w dziobie świeży listek z drzewa oliwnego. Poznał więc Noe, że woda na ziemi opadła.</p>	Rdz 8:4

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
(17).VII	32 n.e.	Nauczanie przez Jezusa w połowie świąt. 14 Tymczasem dopiero w połowie świąt przybył Jezus do Świątyni i nauczał.	J 7:14
21.VII	521 p.n.e.	Zapowiedź przyszłej chwały nowej świątyni (większej niż dawnej) przez proroka Aggeusza Zorobabelowi, namiestnikowi Judy, i arcykapłanowi Jozuemu w 2 roku panowania króla Dariusza I Wielkiego, który rozpoczął rządy w 522/521 p.n.e. (Ag 1:1). (Ag 2) 1 Dnia dwudziestego pierwszego siódmego miesiąca Pan skierował te słowa do proroka Aggeusza: 2 «Powiedźże to Zorobabelowi, synowi Szealtielu, namiestnikowi Judy, i arcykapłanowi Jozuemu, synowi Josadaka, a także reszcie ludu... (Ag 1) 1 W drugim roku [rządów] króla Dariusza, w pierwszym dniu szóstego miesiąca Pan skierował te słowa przez proroka Aggeusza do Zorobabela1, syna Szealtielu, namiestnika Judy, i do arcykapłana Jozuego1, syna Josadaka	Ag 2:1
(23).VII	1446 p.n.e.	36 Przez siedem dni będziecie składać ofiary spalane dla Pana. Ósmego dnia będzie dla was zwołanie święte i złożycie ofiarę spalaną dla Pana. To jest uroczyste zgromadzenie. Nie będziecie wykonywać [w tym dniu] żadnej pracy. (...) 39 Tak więc piętnastego dnia siódmego miesiąca, kiedy zbierzecie plony ziemi, będziecie obchodzić święto Pana przez siedem dni. Pierwszego dnia jest uroczysty szabat. Ósmego dnia także uroczysty szabat. 40 Weźcie sobie pierwszego dnia owoce pięknych drzew, liście palmowe, gałązki gęstych drzew i wierzb nadrzecznych. Będziecie się weselić przed Panem, Bogiem waszym, przez siedem dni. 41 Będziecie obchodzić to święto dla Pana co roku przez siedem dni. To jest ustawa wieczysta dla waszych pokoleń. W siódmym miesiącu będziecie je obchodzić.	Kpł 23:36, 39-41
(23).VII	1408 p.n.e.	Ósmego dnia uroczyste zgromadzenie; zakaz wykonywania pracy; ofiara całopalna z pokarmów i płynów oraz ofiara przebłagalna. 35 Ósmego dnia będzie dla was zebranie świąteczne i nie możecie wykonywać żadnej pracy. 36 Na ofiarę całopalną, ofiarę spalaną, jako miłą woń dla Pana złożycie: jednego cielca, jednego barana i siedem jednorocznych jagniąt bez skazy, 37 do tego należąca ofiara z pokarmów i ofiary płynne [dołączone do ofiar] z cielców, baranów i jagniąt, stosownie do ich liczby - według przepisów. 38 Wreszcie kozła jako ofiarę przebłagalną, oprócz ustawicznej ofiary całopalnej i należących do nich: ofiary z pokarmów i ofiary płynnej.	Lb 29:35-38
23.VII	961/960 p.n.e.	Poświęcenie świątyni przez Salomona; uroczyste święto przez 7 dni; w ósmym dniu uroczyste zebranie, bo 7 dni trwało poświęcenie ołtarza i 7 dni uroczystość; w 23. dniu 7 miesiąca lud odesłany do ich namiotów, zadowolony i szczęśliwy w sercu. 9 W ósmym dniu odbyło się uroczyste zebranie, bo siedem dni trwało poświęcenie ołtarza i siedem dni uroczystość. 10 A w dwudziestym trzecim dniu siódmego miesiąca odesłał [Salomon] lud do ich namiotów - ludzi radosnych i wdzięcznych w sercu za te wszystkie dobrodziejstwa, jakie Pan wyświadczył Dawidowi, Salomonowi i swemu ludowi izraelskiemu.	2 Krn 7:10
(23).VII	961/960 p.n.e.	65 Wtedy Salomon, a z nim wielkie zgromadzenie całego Izraela od Wejścia do Chama aż do Potoku Egipskiego, obchodził uroczyste święto przed Panem, Bogiem naszym, przez siedem <i>siedem dni, to jest czternaście dni</i>. 66 Dnia zaś ósmego odprawił lud, który błogosławiąc królowi, rozszedł się do swoich namiotów radośnie i z wdzięcznym sercem za te wszystkie dobrodziejstwa, które Pan wyświadczył swemu słudze, Dawidowi, oraz swemu ludowi, Izraelowi.	1 Krl 8:65-66

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
(23) (15).VII	445 p.n.e.	<p>Po czytaniu księgi Prawa i zrozumieniu słów, zebranie w górach gałęzi oliwnych, sosnowych, mirtowych, palmowych i innych liściastych (dosł. „grubych/gęstych”) i uczynienie szafasów na dachu, podwórzach i dziedzińcach domu Bożego; obchody przez 7 dni; ósmego dnia z uroczyste gromadzenie.</p> <p>14 I w Prawie, które Pan nadał przez Mojżesza, znaleźli przepis, by Izraelici podczas święta w siódmym miesiącu mieszkali w szafasach². 15 Gdy to usłyszeli, ogłosili we wszystkich miastach swoich i w Jerozolimie: «Idźcie w góry i przynieście gałęzie oliwne, gałęzie sosnowe, gałęzie mirtowe, gałęzie palmowe i gałęzie innych drzew liściastych, aby zgodnie z przepisem uczynić szafasy». 16 I wyszedł lud, przynieśli to i uczynili sobie szafasy: niejeden na dachu swoim, inni na podwórzach swoich, także i na dziedzińcach domu Bożego, na placu Bramy Wodnej i na placu Bramy Efraimskiej. 17 Tak więc cała społeczność, to jest ci, którzy wrócili z niewoli, uczyniła szafasy, i oni mieszkali w szafasach - choć nie uczynili tak Izraelici od dni Jozuego, syna Nuna, aż do owego dnia; i panowała bardzo wielka radość. 18 I czytano z księgi Prawa Bożego dzień w dzień, od dnia pierwszego aż do dnia ostatniego. Przez siedem dni obchodzono święto, a dnia ósmego zgodnie z przepisem odbyło się zgromadzenie uroczyste.</p>	Ne 8:14-18
(23).VII	32 n.e.?	<p>Źródło wody żywej.</p> <p>37 W ostatnim zaś, najbardziej uroczystym dniu święta, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije! 38 Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza». 39 A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.</p>	J 7:37-39
24.(VII)	445 p.n.e.	<p>Uroczysty post i pokuta; błogosławią Boga za uczynione dobro (Egipt, wyjście z niego, Góra Synaj, marsz w kierunku Kanaanu, pobyt na pustyni, zajęcie Kanaanu); odnowienie przymierza (por. Ne 10:1).</p> <p>(Ne 9) 1 A w dwudziestym czwartym dniu tego miesiąca zgromadzili się Izraelici, skruszeni postem i odziani w wory, z głowami posypanymi ziemią. 2 I odłączyło się potomstwo Izraela od wszystkich cudzoziemców. Wtedy stojąc wyznali swoje grzechy i wykroczenia swych ojców... (opis ciągnie się do końca rozdziału – por. Ezd 10:1-17).</p> <p>(Ne 10) 1 Wobec tego wszystkiego my zawieramy i spisujemy umowę, a na tym pieczętowanym dokumencie są podpisani nasi książęta, lewici i kapłani.</p>	Ne 9:1-2

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
VII	961/960 p.n.e.	<p>Przyniesienie Arki (z dwoma kamiennymi tablicami Przymierza) do świątyni (sanktuarium, Miejsca Najświętszego, pod skrzydła cherubów); ofiary z owiec i wołów niepoliczalne ze względu na ich wielką liczbę; chwała Pańska napełnia dom Pański; modlitwa i błagania Salomona; poświęcenie świątyni – ofiara z 22000 wołów i 120000 owiec; święto 7 dni + 7 dni = 14 dni; ósmego dnia Salomon odprawia lud, który błogosławiąc królowi, rozchodzi się do swoich namiotów radośnie (w. 62-66)</p> <p>2 Zebrali się więc u króla Salomona wszyscy Izraelici w miesiącu Etanim, na Święto [Namiotów] przypadające w siódmym miesiącu. 3 Kiedy przyszła cała starszyzna Izraela, kapłani wzięli Arkę 4 i przenieśli Arkę Pańską, Namiot Spotkania i wszystkie święte sprzęty, jakie były w Namiocie. Przenieśli je kapłani oraz lewici. 5 A król Salomon i cała społeczność Izraela, zgromadzona przy nim, przed Arką składali wraz z nim na ofiarę owce i woły, których nie rachowano i nie obliczano z powodu wielkiej ich liczby. 6 Następnie kapłani wprowadzili Arkę Przymierza Pańskiego na jej miejsce do sanktuarium świątyni, do Miejsca Najświętszego, pod skrzydła cherubów... (...) 10 A kiedy kapłani wyszli z Miejsca Świętego, obłok wypełnił dom Pański. 11 Kapłani nie mogli pozostać i pełnić swej służby z powodu tego obłoku, bo chwała Pańska napełniła dom Pański. (...) 62 Następnie król, a z nim cały Izrael składali ofiary przed Panem. 63 Wtedy Salomon złożył ofiarę biesiadną, w której ofiarował ku czci Pana dwadzieścia dwa tysiące wołów i sto dwadzieścia tysięcy owiec. (...) 65 Wtedy Salomon, a z nim wielkie zgromadzenie całego Izraela od Wejścia do Chamaat aż do Potoku Egipskiego, obchodził uroczyste święto przed Panem, Bogiem naszym, przez siedem <i>siedem dni, to jest czternaście dni</i>. 66 Dnia zaś ósmego odprawił lud, który błogosławiąc królowi, rozszedł się do swoich namiotów radośnie...</p>	1 Krl 8:2
VII	587/586 p.n.e.	<p>Po zburzeniu Jerozolimy, złupieniu świątyni i drugim przesiedleniu, Nabuchodonozor wyznacza na zarządcę Godoliasza, który namawia lud, aby służyć królowi babilońskiemu, a będzie się im dobrze wiodło; siódmego miesiąca Izmael, a z nim 10 ludzi, zabijają Godoliasza oraz Judejczyków i Chaldejczyków; cały lud wyrusza do Egiptu.</p> <p>24 Wtedy Godoliasz złożył przysięgę im oraz ich ludziom i powiedział do nich: «Nie lękajcie się służyć Chaldejczykom, mieszkajcie w kraju, służcie królowi babilońskiemu, a będzie się wam dobrze powodziło». 25 Lecz siódmego miesiąca przyszedł Izmael, syn Netaniasza, syna Eliszama, z rodu królewskiego, a z nim dziesięciu ludzi i zabili Godoliasza oraz Judejczyków i Chaldejczyków, którzy byli z nim w Mispie. 26 Wówczas cały lud - od najmniejszego aż do największego - i dowódcy wojskowi powstali i wyruszyli do Egiptu, ponieważ bali się Chaldejczyków.</p>	2 Krl 25:24-26
VII	971-967 p.n.e.	<p>Spis armii – w siódmym miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Cheles Pelonita, z synów Efraima (w czasie koregencji Dawida z Salomonem).</p> <p>10 Siódmym, na miesiąc siódmy, był Cheles Pelonita, z synów Efraima, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.</p>	1 Krn 27:10

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
VII	961/960 p.n.e.	<p>Cała praca, której dokonał Salomon w świątyni Pańskiej została ukończona; przeniesienie Arki Przymierza z Miasta Dawidowego, czyli z Syjonu; obchody święta w siódmym miesiącu (por. 1Krl 8:2); ofiary z owiec i wołów niepoliczalne; wystawianie Pana śpiewem i muzyką (120 kapłanów z trąbami); świątynia napełnia się obłokiem chwały Pańskiej.</p> <p>1 Tak ukończono całą robotę, której dokonał Salomon w świątyni Pańskiej... 2 Wtedy też Salomon zwołał starszyznę Izraela i wszystkich naczelników pokoleń, przywódców rodów Izraelitów do Jerozolimy, na przeniesienie Arki Przymierza Pańskiego z Miasta Dawidowego, czyli z Syjonu. 3 Zebrali się więc u króla wszyscy Izraelici na święto, siódmego miesiąca. (...) 6 Król zaś Salomon i cała społeczność Izraela, zgromadzona przy nim przed Arką, składali na ofiarę owce i woły, których nie rachowano i nie obliczono z powodu wielkiej ilości. (...) 12 (...) a z nimi stu dwudziestu kapłanów, grających na trąbach - 13 kiedy tak zgodnie, jak jeden, trąbili i śpiewali, tak iż słysząc było tylko jeden głos wystawiający majestat Pana, kiedy podnieśli głos wysoko przy wtórze trąb, cymbałów i instrumentów muzycznych przy wychwalaniu Pana, że jest dobry i że na wieki Jego łaskawość, świątynia napełniła się obłokiem chwały Pańskiej, 14 tak iż nie mogli kapłani tam pozostać i pełnić swej służby z powodu tego obłoku, bo chwała Pańska wypełniła świątynię Bożą.</p>	2 Krn 5:1-14
VII	715 p.n.e.	<p>Ezechiasz przywraca służbę w świątyni (zmiany kapłanów i lewitów, przywrócenie ofiar); na rozkaz króla Izraelici ofiarują pierwociny zboża, moszczu, oliwy i miodu oraz wszelkich ziemioptodów i przynoszą obfite dziesięciny ze wszystkiego; składają to na stopy od 3. miesiąca do 7. miesiąca; ze świętej daniny rozdzielano porcje dla służących w Świątyni.</p> <p>2 Ezechiasz przywrócił zmiany kapłanów i lewitów... 3 Część z majątku królewskiego przeznaczono na ofiary całopalne... (...) 5 Skoro tylko rozszedł się ten rozkaz, ofiarowali Izraelici pierwociny zboża, moszczu, oliwy i miodu oraz wszelkich ziemioptodów i przynieśli obfite dziesięciny ze wszystkiego. 6 (...) Składali to wszystko na stopy. 7 Trzeciego miesiąca rozpoczęli kłaść te stopy, a w miesiącu siódmym zakończyli.</p>	2 Krn 31:7
VII	445 p.n.e.	<p>(Ne 7) 72 Kapłani, lewici i część ludu osiedlili się w Jerozolimie, a odźwierni, śpiewacy, niewolnicy świątyni i cała reszta Izraela - w swoich miastach. Gdy nadszedł siódmy miesiąc - a Izraelici mieszkali w miastach swoich...</p> <p>To podobny zwrot jak w Ezd 3:1; mur ukończono 25.VI (Ne 6:15); dalsza narracja 1.VII - czytanie z Księgi Prawa ze zrozumieniem (Ne 8:2).</p> <p>(Ezd 3) 1 Gdy nadszedł siódmy miesiąc - a Izraelici mieszkali już w miastach swoich - wtedy zgromadził się cały lud, jak jeden mąż, w Jerozolimie.</p> <p>(Ne 6) 15 I mur został wykończony dwudziestego piątego dnia miesiąca Elul1, po pięćdziesięciu dwóch dniach.</p> <p>(Ne 8) 2 Pierwszego dnia miesiąca siódmego przyniósł kapłan Ezdrasz Prawo przed zgromadzenie, w którym uczestniczyli przede wszystkim mężczyźni, lecz także kobiety oraz wszyscy inni, którzy byli zdolni słuchać. 3 I czytał z tej księgi, zwrócony do placu znajdującego się przed Bramą Wodną, od rana aż do południa przed mężczyznami, kobietami i tymi, którzy rozumieli; a uszy całego ludu były zwrócone ku księdze Prawa.</p>	Ne 7:72

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
VII	519/519 p.n.e.	<p>Sprawa postu V miesiąca wraz z wzmianką o poście VII miesiąca, które trwały przez 70 lat niewoli (od oblężenia); post VII miesiąca (święto 10.VII) może odnosić się także do śmierci Godoliasza (dzień uczty, 1.VII?), zarządcy Judei, za sprawą Nabuchodonozora po zdobyciu Jerozolimy (2Krl 25:25-26; Jr 41:1-3) i rozproszenia Żydów (ucieczka do Egiptu, aby uniknąć kary).</p> <p>(Za 7) 5 «Powiedz ludowi całego kraju i kapłanom: Jeżeli przez siedemdziesiąt lat pościliście w żałobie w piątym i siódmym miesiącu - czy pościliście ze względu na Mnie?</p> <p>(2Krl 25) 25 Lecz siódmego miesiąca przyszedł Izmael, syn Netaniasza, syna Eliszama, z rodu królewskiego, a z nim dziesięciu ludzi i zabili Godoliasza oraz Judejczyków i Chaldejczyków, którzy byli z nim w Mispa. 26 Wówczas cały lud - od najmniejszego aż do największego - i dowódcy wojskowi powstali i wyruszyli do Egiptu, ponieważ bali się Chaldejczyków.</p> <p>(Jr 41) 1 W siódmym miesiącu przybył Izmael, syn Netaniasza, syna Eliszamy, z królewskiego rodu, wraz z dziesięciu ludźmi do Godoliasza, syna Achikama, do Mispa. 2 Podczas gdy tam uctowali wspólnie <w Mispa>, powstał Izmael, syn Netaniasza, oraz dziesięciu ludzi, których miał z sobą, i zamordowali mieczem Godoliasza, syna Achikama, syna Szafana. Zabił więc tego, którego król babiloński ustanowił zarządcą kraju. 3 Nadto zabił Izmael wszystkich mieszkańców Judy, którzy mu towarzyszyli w Mispa, Chaldejczyków, którzy tam przebywali, oraz żołnierzy.</p>	Za 7:5
VII	519/518 p.n.e.	<p>Post z IV, V, VII i X miesiąca niech się zamieni dla narodu judzkiego w uciechę, radość i wesołe święta. Przeto miłujcie prawdę i pokój – oblężenie Jerozolimy w miesiącu X, „złamanie” miasta i głód w miesiącu IV, spalenie świątyni w miesiącu V, zabicie Godoliasza w miesiącu VII; w czwartym roku Dariusza (I Wielkiego); zaczął panować w roku 522/521 p.n.e. (Za 7:1)</p> <p>(Za 8) 19 «Tak mówi Pan Zastępów: Post z czwartego, post z piątego, post z siódmego i post z dziesiątego miesiąca niech się zamieni dla narodu judzkiego w radość, wesele i święto przyjemne. Ale miłujcie prawdę i pokój!»</p> <p>(Za 7) 1 W czwartym roku panowania króla Dariusza, czwartego dnia miesiąca dziesiątego, czyli Kislew¹, Pan skierował słowo do Zachariasza.</p>	Za 8:19
VII	594 p.n.e.	<p>Fałszywe prorocstwo Chananiaśa w V miesiącu, jakoby Pan miał wyrwać Izrael spod jarzma króla Babilonu w ciągu 2 lat; podważył je Jeremiasz, a Pan ukarał Chananiaśa śmiercią w VII miesiącu.</p> <p>10 Wtedy prorok Chananiaś wziął jarzmo z szyi Jeremiasza³ proroka i połamał je. 11 I powiedział Chananiaś wobec całego ludu: To mówi Pan: «Tak samo skruszę jarzmo Nabuchodonozora, króla babilońskiego, znad szyi wszystkich narodów w ciągu dwóch lat». Jeremiasz zaś odszedł swoją drogą. 15 I rzekł prorok Jeremiasz do proroka Chananiaśa: «Słuchaj, Chananiaśu! Pan cię nie posłał, ty zaś pozwoliłeś żywić temu narodowi zwodniczą nadzieję. 16 Dlatego to mówi Pan: Oto usunę ciebie z powierzchni ziemi⁴. 17 Umrzesz w tym roku, bo głosiłeś bunt przeciw Panu». I zmarł Chananiaś prorok w tym roku, w siódmym miesiącu.</p>	Jr 28:12-17

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
VII	587/586 p.n.e.	<p>W siódmym miesiącu Izmael wraz z 10 ludźmi zamordowali Godoliasza (zarządcę ustanowionego przez króla Babilonu) mieczem w trakcie wspólnej uczyty w Mispa (2Krl 25:25); ponadto zabił wszystkich mieszkańców Judy i Chaldejczyków, a na drugi dzień siedemdziesięciu (z osiemdziesięciu – dziesięciu miało ukryte zapasy żywności) pokutników, którzy przybyli złożyć ofiary w domu Pańskim; pomordowanymi napełnił cysternę.</p> <p>1 W siódmym miesiącu przybył Izmael, syn Netaniasza, syna Eliszamy, z królewskiego rodu, wraz z dziesięciu ludźmi do Godoliasza, syna Achikama, do Mispa. 2 Podczas gdy tam ucztowali wspólnie <w Mispa>, powstał Izmael, syn Netaniasza, oraz dziesięciu ludzi, których miał z sobą, i zamordowali mieczem Godoliasza, syna Achikama, syna Szafana... 3 Nadto zabił Izmael wszystkich mieszkańców Judy, którzy mu towarzyszyli w Mispa, Chaldejczyków, którzy tam przebywali, oraz żołnierzy. 4 Następnego dnia po zamordowaniu Godoliasza, gdy nikt jeszcze o tym nie wiedział, 5 przyszli ludzie z Sychem, z Szilo i Samarii w liczbie osiemdziesięciu z ogolonymi brodami, rozdartymi szatami i pokryci nacięciami. Nieśli oni z sobą ofiary z pokarmów i kadzidło, by je złożyć w domu Pańskim. 6 Izmael, syn Netaniasza, wyszedł im naprzeciw z Mispa, podczas gdy oni postępowali naprzód płacząc. Gdy ich spotkał, rzekł do nich: «Chodźcie do Godoliasza, syna Achikama!» 7 Gdy zaś weszli do miasta, Izmael, syn Netaniasza, i ludzie, którzy z nim byli, zabili ich i wrzucili do cysterny. 8 Dziesięciu ludzi spośród tychże powiedziało jednak do Izmaela: «Nie zabijajcie nas, bo mamy w polu ukryte zapasy: pszenicę, jęczmień, oliwę i miód». Wstrzymał się więc, nie zabijając ich wraz z [ich] towarzyszami. 9 Cysterna zaś, do której wrzucił Izmael zwłoki zabitych ludzi, była tą wielką cysterną, jaką zbudował Asa przeciw Baszy, królowi Izraelskiemu. Tę to [cysternę] Izmael, syn Netaniasza, napełnił pomordowanymi.</p>	Jr 41:1-9
VIII BUL			
15.VIII	931/930 p.n.e.	<p>Po rozłamie królestwa Izraela:</p> <p>Jeroboam ustanowił święto w ósmym miesiącu, piętnastego dnia tego miesiąca, naśladując święto obchodzone w Judzie, oraz sam przystąpił do ołtarza. Tak uczynił w Betel, składając krwawą ofiarę cielcom, które sporządził, i ustanowił w Betel kapłanów wyżyn, które urządził. 33 Przystąpił do ołtarza, który sporządził w Betel w piętnastym dniu ósmego miesiąca, który sobie wymyślił, aby ustanowić święto dla Izraelitów. Przystąpił więc do ołtarza, by złożyć ofiarę kadzielną.</p>	1 Krl 12:32-33
VIII	961/960 p.n.e.	<p>37 Fundament domu Pana został założony w miesiącu Ziw roku czwartego. 38 W roku zaś jedenastym, w miesiącu Bul, <który jest ósmy>, ukończył świątynię we wszystkich szczegółach i z całym jej urządzeniem. A więc budował ją siedem lat.</p> <p>(20 lat – 1 Krl 9:10) Jeżeli zastosujemy odliczanie Nisan, budowa trwała 6,5 roku, a jeżeli odliczanie Tiszri, to 7,5 roku.</p>	1 Krl 6:37-38
VIII	971-967 p.n.e.	<p>Spis armii – w ósmym miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Sibbekaj z Chuszy, Zarechita (w czasie koregencji Dawida z Salomonem).</p> <p>11 Ósmym, na miesiąc ósmy, był Sibbekaj z Chuszy, Zarechita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.</p>	1 Krn 27:11

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
VIII	521 p.n.e.	<p>Wezwanie do nawrócenia się w ósmym miesiącu, w drugim roku panowania Dariusza – bezpośrednio po zapowiedzi większej chwały drugiej świątyni (Ag 2:1 i 9), 2 miesiące po wezwaniu Aggeusza do budowy świątyni i proroka Zachariasza (Ag 1:1, Ezd 5:1-2)</p> <p>(Za 1) 1 Ósmego miesiąca, w drugim roku panowania Dariusza, Pan skierował to słowo do proroka Zachariasza, syna Berekiasza, syna Iddo: 2 «Pan był bardzo zagniewany na waszych przodków. 3 Powiedz im więc: Tak mówi Pan Zastępów: Nawróćcie się do Mnie - wyrocznia Pana Zastępów - a Ja nawrócę się do was - mówi Pan Zastępów.</p> <p>(Ag 2) 1 Dnia dwudziestego pierwszego siódmego miesiąca Pan skierował te słowa do proroka Aggeusza... (...) 9 Przyszła chwała tego domu będzie większa od dawnej, mówi Pan Zastępów; na tym to miejscu Ja udzielię pokoju7» - wyrocznia Pana Zastępów.</p> <p>(Ag 1) 1 W drugim roku [rządów] króla Dariusza, w pierwszym dniu szóstego miesiąca Pan skierował te słowa przez proroka Aggeusza do Zorobabela, syna Szealtiela, namiestnika Judy, i do arcykapłana Jozuego, syna Josadaka: 2 «Tak mówi Pan Zastępów: Ten lud powiada: "Jeszcze nie nadszedł czas, aby odbudowywać dom Pański".</p> <p>(Ezd 5) 1 Wtedy Aggeusz i Zachariasz, syn Iddo, prorocy, ogłosili Żydom w Judzie i w Jerozolimie prorocstwo1 w imieniu Boga izraelskiego, który nad nimi czuwał. 2 Zatem Zorobabel, syn Szealtiela, i Jozue, syn Josadaka, zabrali się do rozpoczęcia budowy domu Bożego w Jerozolimie, a z nimi byli prorocy Boga, którzy ich zachęcali.</p>	Za 1:1-2
IX KISLEW			
4.IX	519/518 p.n.e.	<p>Sprawa postu V miesiąca wraz z wzmianką o poście VII miesiąca, które trwały przez 70 lat niewoli (od oblężenia); nieposłuszeństwo i konsekwencje; w rzeczywistości „post” to miłosierdzie, słuchanie Słowa Bożego, wypełnianie Prawa Ducha, te jednak są owocem łaski Bożej; w 4 roku panowania Dariusza I Wielkiego, który zaczął panować w roku 522/521 p.n.e.</p> <p>1 W czwartym roku panowania króla Dariusza, czwartego dnia miesiąca dziesiątego [błąd w tłumaczeniu polskim – miesiąc Kislew to miesiąc IX], czyli Kislew, Pan skierował słowo do Zachariasza.</p>	Za 7:1
17.IX	458/457 p.n.e.	<p>Zaprzysiężenie w celu odprawienia żon obcoplemiennych.</p> <p>2 Wtedy do Ezdrasza odezwał się Szekaniaz, syn Jechiela z synów Elama, i rzekł: «Myśmy popełnili przestępstwo przeciw Bogu naszemu, żeśmy wzięli za żony kobiety obcoplemienne spośród narodów tej krainy. Ale mimo to jest jeszcze nadzieja dla Izraela. 3 Toteż teraz zobowiązmy się uroczystie przed Bogiem naszym, że - za radą pana mojego i tych, którzy z szacunkiem odnoszą się do przykazania Boga naszego - odprawimy wszystkie te żony nasze obcoplemienne i to, co z nich się narodziło, bo tak postąpić należy według Prawa. (...) 5 Wtedy powstał Ezdrasz i zaprzysięgł przywódców kapłanów, lewitów i całego Izraela, by tak postąpili, jak powiedziano. I przysięgli. 6 Potem odszedł Ezdrasz od domu Bożego i udał się do komnaty Jochanana, syna Eliasziba, i tam spędził noc2: chleba nie jedząc i wody nie pijąc, gdyż smucił się z wiarołomstwa wygnańców.</p>	Ezd 10:2-6

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
20.IX	458/457 p.n.e.	<p>Wyznanie wykroczenia i postanowienie odłączenia się od żon obcoplemiennych w ustalonych terminach; pora obfitego deszczu.</p> <p>9 I w ciągu owych trzech dni zebrali się wszyscy mężczyźni z Judy i Beniamina w Jerozolimie dwudziestego dnia miesiąca - był to miesiąc dziewiąty; i cały lud rozsiadł się na dziedzińcu domu Bożego, drżąc z powodu sprawy i deszczów. 10 Wtedy powstał kapłan Ezdrasz i rzekł do nich: «Wyście popełnili przestępstwo, żeście za żony wzięli kobiety cudzoziemskie, powiększając przez to winę Izraela. 11 A teraz wyznajcie wykroczenie swoje wobec Pana, Boga ojców waszych, i spełnijcie wolę Jego, mianowicie: odłączcie się od tych narodów obcych i od kobiet cudzoziemskich!» - 12 I całe zgromadzenie odpowiedziało głośno: «Według orzeczenia twego powinniśmy postąpić. 13 Ale lud jest liczny a pora deszczowa, tak że nie można pozostać na dworze; a sprawa ta - nie na dzień jeden ani dwa, gdyż wielu z nas w tej sprawie zawiniło.</p>	Ezd 10:9
24.IX	521/520 p.n.e.	<p>(Drugie) położenie fundamentów świątyni; „rozważcie czasy od ułożenia kamienia na kamieniu” (od 24.IX); kara Boża za nieczystość (pracę własną, dzieło własnych rąk) – głód, susza, plagi; po zapowiedzi przyszłej, większej chwały nowej świątyni, obietnica ustanowienia królestwa i pokonania wrogów dana Zorobabelowi, którego Pan uczynił jakby sygnetem, z którego linii pochodzi Jezus; <i>sygnet</i> to obietnica i gwarancja Ducha Świętego; w 2 roku Dariusza I Wielkiego, który zaczął panować w roku 522/521 p.n.e.</p> <p>10 Dnia dwudziestego czwartego dziewiątego [miesiąca], w drugim roku [rządów] Dariusza Pan skierował te słowa do proroka Aggeusza... (...) 15 Rozważcie tylko czasy obecne i minione. Zanim ułożono kamień na kamieniu w świątyni Pańskiej, 16 jak się wam powodziło? (...) 18 <Rozważcie tylko czasy obecne i przeszłe, od dnia dwudziestego czwartego [miesiąca] dziewiątego do dnia, w którym położono [fundamenty] pod świątynię Pańską. Rozważcie tylko!> (...) 21 «Powiedz to namiestnikowi Judy Zorobabelowi: Ja poruszę niebiosa i ziemię, 22 przewrócę trony królestw i pokruszę potęgę wladczych narodów, przewrócę rydwan i jego woźnicę; padną konie i ich jeźdźcy, każdy polegnie od miecza swego brata. 23 W tym dniu - wyrocznia Pana Zastępów - wezmę ciebie, sługo mój, Zorobabelu, synu Szealtiela - wyrocznia Pana - i uczynię z ciebie jakby sygnet, bo sobie upodobałem w tobie»9 - wyrocznia Pana Zastępów.</p>	Ag 2:10-23
(25).IX	32/33 n.e.	<p>Poświęcenia Świątyni (Chanuka).</p> <p>22 Obchodzono wtedy w Jerozolimie uroczystość Poświęcenia świątyni.</p>	J 10:22
IX	971-967 p.n.e.	<p>Spis armii – w dziewiątym miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Abiezer z Anatot, Beniaminita (w czasie koregencji Dawida z Salomonem).</p> <p>12 Dziewiątym, na miesiąc dziewiąty, był Abiezer z Anatot, Beniaminita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.</p>	1 Krn 27:12

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
IX ok. 13 lat po reformach Ezdrasza i ok. 70 lat po budowie drugiej świątyni	446/445 p.n.e.	<p>Twierdza (pałac) Suza (Dn 8:2; Est 1:3); ci, którzy uniknęli uprowadzenia, doznają wielkiego ucisku i pohańbienia; mur Jerozolimy zburzony, a bramy ogniem spalone; Nehemiasz płacze, smuci się, pości i modli; w modlitwie wyznanie win i petycja o wybawienie pozostałych z ucisku oraz prośba o łaskę w oczach „tego człowieka”, czyli króla Persji, którego prorok jest podczaszym; w 20. roku Artakserksesa I, który zaczął panować w roku 465 p.n.e.</p> <p>1 Słowa Nehemiasza, syna Chakaliasza: Oto gdy w miesiącu Kislew roku dwudziestego byłem w twierdzy Suza, 2 przyszedł z Judy Chanani, jeden z braci moich, wraz z innymi. I spytałem ich o tych Żydów ocalałych, którzy uniknęli uprowadzenia, i o Jerozolimie. 3 I powiedzieli mi: «Ci pozostali, którzy w tamtejszym okręgu uniknęli uprowadzenia, znajdują się w wielkiej biedzie i pohańbieniu; mur Jerozolimy jest zburzony², a bramy jej są ogniem spalone». (...) 11 Ach, Panie, niechże będzie ucho Twoje uważne na modlitwę Twojej sługi i na modlitwę sług Twoich, pragnących czcić Twoje Imię! Poszczęście teraz słudze Twemu! Daj, abym pozyskał względy tego człowieka». Byłem bowiem podczaszym królewskim.</p>	Ne 1:1-11
IX	605/604 p.n.e.	<p>W 4. roku panowania Jojakima, króla Judy, pod dyktando Jeremiasza, Baruch spisał na zwoju do pisania wszystkie słowa Pana – było to wołanie o nawrócenie w celu odwrócenia gniewu Bożego; Baruch odczytał te słowa w 5 roku panowania Jojakima, w IX miesiącu, w świątyni, w dniu postu; kiedy zwój dotarł do króla, który przebywał w rezydencji zimowej, ten odcinał go co 3 lub 4 kolumny, wrzucając je do ognia na palenisku; ani król ani dworzanie się nie przełękli; Jeremiasz i Baruch ukryli się; Pan nakazał Jeremiaszowi, aby Baruch spisał kolejny zwój z poprzednimi słowami oraz kolejnymi, które były zapowiedzią zagłady, której miał dokonać król babiloński, oraz kary, która miała spaść na króla i jego potomstwo (2Krl 24:1-2).</p> <p>1 Roku czwartego [panowania] Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, skierował Pan do Jeremiasza następujące słowo... (...) 9 Zdarzyło się, że w piątym roku [panowania] Jojakima, syna Jozjasza, króla judzkiego, w dziewiątym miesiącu zwołano na post przed Panem cały lud Jerozolimy i cały lud, który przychodził z miast judzkich do Jerozolimy. 10 Wtedy odczytał Baruch z księgi słuchającemu ludowi słowa Jeremiasza w domu Pańskim, w sali Gemariasza, syna Szafana, kanclerza, na górnym dziedzińcu u wejścia do Bramy Nowej domu Pańskiego. (...) 22 Król przebywał w rezydencji zimowej [jak zwykle] w dziewiątym miesiącu, a naczynie z rozżarzonymi węglami płonęło przed nim. 23 Gdy Judi przeczytał trzy lub cztery kolumny, odcinał je król nożem pisarskim i rzucał do ognia, który był w naczyniu, dopóki cały zwój nie sponął w ogniu, który był w naczyniu. 24 Król i wszyscy jego dworzanie słysząc te słowa nie przełękli się ani nie rozdarli swoich szat. (...) 30 Dlatego to mówi Pan o Jojakimie, królu judzkim: Nie będzie miał potomka, który by zasiadał na tronie Dawida. Zwłoki jego będą wystawione na upań dnia i na chłód nocy¹⁰. 31 Ukarzę go, jego potomstwo oraz jego dworzan za ich grzechy i sprowadzę na nich, na mieszkańców Jerozolimy i na wszystkich mieszkańców Judy całe nieszczęście, jakie zapowiedziałem na nich za to, że Mnie nie słuchali». 32 Jeremiasz wziął inny zwój, dał go Baruchowi, synowi Neriasza, który spisał w nim pod dyktando Jeremiasza wszystkie słowa księgi, jaką spalił Jojakim, król judzki. Nadto zostały dodane liczne dalsze słowa podobne do tamtych.</p>	Jr 36:1-32
X TEBET			
1.X	4991/4990 p.n.e.	<p>Wody obniżają się aż do miesiąca X. 1.X widoczne szczyty gór.</p> <p>5 Woda wciąż opadała aż do miesiąca dziesiątego. W pierwszym dniu miesiąca dziesiątego ukazały się szczyty gór.</p>	Rdz 8:5

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
1.X	457 p.n.e.	Deklaracja odprawienia żon obcych (cudzoziemskie) – 20.IX; 1.X zasiadają do zbadania sprawy i do 1.I dokonują wszystkiego w sprawie tych, którzy wzięli za żony kobiety cudzoziemskie. 16 Natomiast uczynili tak wygnańcy; i kapłan Ezdrasz dobrał sobie, jako odpowiednich mężów dla poszczególnych rodów, naczelników ich - i to każdego imiennie. A oni zasiedli do zbadania tej sprawy pierwszego dnia miesiąca dziesiątego. 17 I owi mężowie do pierwszego dnia miesiąca pierwszego dokonali wszystkiego w sprawie tych, którzy wzięli za żony kobiety cudzoziemskie.	Ezd 10:16-17
5.X	586/585 p.n.e.	Z Jerozolimy przybywa zbieg z doniesieniem: „Miasto jest zdobyte”; Ezechiel przestaje być niemy – utracił mowę 12.IV 593 r. p.n.e. (Ez 3:16-17, 26); spustoszenie na skutek obrzydliwości. (Ez 3) 26 Ja sprawię, że język twój przylgnie ci do podniebienia i będziesz niemy. I nie będziesz dla nich mężem strofującym, są bowiem ludem buntowniczym. (Ez 33) 21 W jedenastym roku od uprowadzenia naszego, w dziesiątym miesiącu, dnia piątego tego miesiąca, przybył do mnie zbieg z Jerozolimy z doniesieniem: "Miasto jest zdobyte". 22 I spoczęła na mnie ręka Pańska wieczorem przed przybyciem zbiega, i otworzyła mi usta rano, moje usta otworzy się i nie byłem już niemy.	Ez 33:21-22
10.X	589 p.n.e.	1 W dziewiątym roku jego [Sedecjasza] panowania, dziesiątego miesiąca i dziesiątego dnia miesiąca przybył król babiloński, Nabuchodonozor, wraz z całym swoim wojskiem przeciw Jerozolimie, obległ ją, budując dokoła niej wały oblężnicze [forty]. 2 Miasto było oblężone aż do jedenastego roku [panowania] króla Sedecjasza. 9.IV głód, 7.V spalenie świątyni (2Krl 25:8).	2Krl 25:1-2
10.X	589 p.n.e.	4 W dziewiątym roku jego [Sedecjasza] panowania, dziesiątego miesiąca i dziesiątego dnia przybył król babiloński Nabuchodonozor wraz z całym swym wojskiem przeciw Jerozolimie i obległ ją, budując dokoła niej wały oblężnicze [forty]. 5 Miasto było oblężone aż do jedenastego roku [panowania] króla Sedecjasza. 9.IV głód; 10.V spalenie świątyni (Jr 52:12).	Jr 52:4-5
10.X	589/588 p.n.e.	Gotujący się na ogniu kocioł z mięsem i kośćmi oraz szumowinami – nieczysta Jerozolima i jej mieszkańcy w oblężeniu przeznaczeni na spalenie (Ez 11:3; Jr 1:13) (Ez 24) 1 Roku dziewiątego, miesiąca dziesiątego, a dziesiątego dnia tego miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 2 «Synu człowieczy, zapisz sobie datę dzisiejszą, tego właśnie dnia, bo król babiloński tego właśnie dnia obległ Jerozolimę. 3 Opowiedz temu opornemu ludowi przypowieść! (do końca rozdziału) (Ez 11) 3 Mówią: „Nieprędko buduje się domy. Oto kocioł, a my stanowimy mięso”. (Jr 1) 13 Po raz drugi skierował Pan swoje słowo do mnie: «Co widzisz?» Odpowiedziałem: «Widzę wrzący kocioł, a powierzchnia jego jest od strony północnej».	Ez 24:1-27

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
(10).X	589 p.n.e.	X miesiąc (dziewiąty rok panowania Sedecjasza) – oblężenie i zdobycie Jerozolimy; 9.IV (jedenasty rok panowania Sedecjasza) – wyłom w mieście; ucieczka i schwytanie króla Sedecjasza; uwolnienie Jeremiasza. 1 W dziewiątym roku [panowania] Sedecjasza, króla judzkiego, w dziesiątym miesiącu przybył Nabuchodonozor, król babiloński, z całym swoim wojskiem pod Jerozolimę i oblegali ją. 2 W roku jedenastym Sedecjasza, w czwartym miesiącu, dziewiątego dnia uczyniono wyłom w mieście. (...) 5 Lecz wojsko chaldejskie ścigało ich i dopędziło Sedecjasza na nizinach Jerycha. Pojmali go więc i zaprowadzili do Ribla, w kraju Chamat, do Nabuchodonozora, króla babilońskiego, który wydał na niego wyrok. (...) 14 kazali więc sprowadzić Jeremiasza z dziedzińca wartowni i powierzyli go Godoliaszowi, synowi Achikama, syna Szafana, by go zwolnił do domu.	Jr 39:1-18
12.X	588/587 p.n.e.	Proroctwo przeciwko Egipcjom i faraonowi; Egipt pustynią niezamieszkałą przez 40 lat (ok. 1 rok po oblężeniu i ok. 7 miesięcy przed spaleniem); Egipt nagrodą dla króla Babilonu za Tyr (Ez 29:17-20). 1 W roku dziesiątym, miesiącu dziesiątym, dnia dwunastego miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 2 «Synu człowieczy, obróć się ku faraonowi, królowi egipskiemu, i prorokuj przeciwko niemu i przeciwko całemu Egipcjom. (...) 9 Ziemia egipska stanie się pustynią i miejscem bezludnym... (...) 11 Nie przekroczy jej żadna ludzka stopa ani też nie przejdzie przez nią noga żadnego zwierzęcia. Nie będzie zamieszkała przez lat czterdzieści. (...) 18 «Synu człowieczy, Nabuchodonozor, król babiloński, nałożył swojemu wojsku trudne zadanie przeciw Tyrowi: każda głowa wyłysiała i każde ramię się obnażyło, a przecież ani on, ani jego wojsko nie zdobyło w Tyrze nagrody za trudne zadanie, jakiego dokonano przeciw niemu. 19 Dlatego tak mówi Pan Bóg: Oto Ja daję Nabuchodonozorowi, królowi babilońskiemu, kraj egipski, aby zabrał jego bogactwo, zagarnął łupy jego i przywłaszczył sobie jego zdobycze, by jego wojsku służyły za zapłatę. 20 Jako żołąd za dokonaną tam pracę daję mu ziemię egipską, dlatego że dla Mnie pracowali - wyrocznia Pana Boga.	Ez 29:1-21
X	971-967 p.n.e.	Spis armii – w dziesiątym miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Maheraj z Netofy, Zerachita (w czasie koregencji Dawida z Salomonem). 13 Dziesiątym, na miesiąc dziesiąty, był Maheraj z Netofy, Zerachita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.	1Krn 27:13
X?/VI?	8 n.e.?	Zwiastowanie narodzin Jezusa. 26 W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; (...) 36 A oto również krewna Twoja, Elżbieta , poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepełną.	Łk 1:26 i 36
X	519/518 p.n.e.	Post z IV, V, VII i X miesiąca niech się zamieni dla narodu judzkiego w uciechę, radość i wesołe święta. Przeto miłujcie prawdę i pokój – oblężenie Jerozolimy w miesiącu X, „złamanie” miasta i głód w miesiącu IV, spalenie świątyni w miesiącu V, zabicie Godoliasza w miesiącu VII; w czwartym roku Dariusza (I Wielkiego); zaczął panować w roku 522/521 p.n.e. (Za 7:1) (Za 8) 19 «Tak mówi Pan Zastępów: Post z czwartego, post z piątego, post z siódmego i post z dziesiątego miesiąca niech się zamieni dla narodu judzkiego w radość, wesele i święto przyjemne. Ale miłujcie prawdę i pokój!» (Za 7) 1 W czwartym roku panowania króla Dariusza, czwartego dnia miesiąca dziesiątego, czyli Kislew1, Pan skierował słowo do Zachariasza.	Za 8:19

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
X	397 p.n.e.	16 Zabrano więc Esterę do króla Aswerusa, do jego pałacu królewskiego, w dziesiątym miesiącu, to jest w miesiącu Tebet, w siódmym roku jego królowania . 17 I umiłował król Esterę nad wszystkie [inne] kobiety. Pozyskała sobie u niego życzliwość i względy nad wszystkie [inne] dziewice, i włożył na jej głowę koronę królewską, i uczynił ją królową w miejsce Waszti (4 lata po wydaniu dekretu i zniesławieniu). 18 Wydał [także] król wielką ucztę dla wszystkich swoich książąt i sług swoich, ucztę Estery, a państwa uwolnił od podatków i dał im dary z hojnością królewską.	Est 2:16
XI SZEBA			
1.XI	1448 p.n.e.	Ostatnie dni życia Mojżesza (40 rok wędrówki, 1.XI); żałoba 30 dni po jego śmierci (Pwt 34:8); przekroczenie Jordanu 10.I; z Horebu do Kadesz-Barnea jest 11 dni drogi przez góry Seir; exodus jako wynik braku wiary, nieposłuszeństwa i bałwochwalstwa; Horeb/Synaj wskazuje na prawo, które wyklucza drogę do ziemi obiecanej; Kadesz – niepowodzenie pierwszego podboju ziemi Kanaan za sprawą złego raportu szpiegów; to tu Mojżesz uderzył laską w kamień i za to nieposłuszeństwo wraz z Aaronem nie wszedł do ziemi Kanaan. (Pwt 1) 2 Jedenaście dni drogi jest przez góry Seir z Horebu do Kadesz-Barnea. 4 W czterdziestym roku, jedenastym miesiącu, pierwszym dniu miesiąca powiedział Mojżesz Izraelitom wszystko, co mu Pan dla nich zlecił. (Pwt 34) 8 Izraelici opłakiwali Mojżesza na stepach Moabu przez trzydzieści dni. Potem skończyły się dni żałoby po Mojżeszu.	Pwt 1:3-4 (i do końca rozdziału)
24.XI	520 p.n.e.	Dokładnie 5 miesięcy po pobudzeniu ducha Zorobabela i Jozuego do budowy oraz dokładnie 2 miesiące po wezwaniu do budowy świątyni (Ag 1:14-15; 2:10,18). Pierwsza wizja (Słowo Boże) Zachariasza – „Jeźdźcy nocą”: jeździec (anioł, pośrednik) na koniu kasztanowatym (czerwonym) stoi wśród mirtów* w głębi/przepaści, a za nim konie czerwone, gniade i białe – koniec gniewu Bożego, świątynia i Jerozolima zostaną odbudowane. * Estera była zwana Hadassą – „drzewem mirtowym” (Est 2:7) 7 Dwudziestego czwartego dnia miesiąca jedenastego, czyli miesiąca Szebat, w drugim roku panowania Dariusza, Pan skierował to słowo do proroka Zachariasza, syna Berekiasza, syna Iddo. 8 Miałem widzenie w nocy: Oto jakiś jeździec na koniu kasztanowatym stał wśród mirtów w dolinie, a za nim konie kasztanowate, kare i białe.	Za 1:7-8
XI	971-967 p.n.e.	Spis armii – w jedenastym miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Benajasz z Pireatonu, z synów Efraima (w czasie koregencji Dawida z Salomonem). 14 Jedenastym, na miesiąc jedenasty, był Benajasz z Pireatonu, z synów Efraima, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.	1Krn 27:14
XII ADAR			
1.XII	585 p.n.e.	Dwa wydarzenia: 1.XII lament nad faraonem – sąd z miecza króla Babilonu; 15.(XII) roku 585 p.n.e. – zstąpienie faraona i ludności Egiptu do Szeolu. 1 W roku jedenastym, miesiącu dwunastym, pierwszego dnia miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 2 «Synu człowieczy, podnieś lament nad faraonem, królem egipskim... (...) 17 W roku dwunastym, [miesiącu pierwszym – brak w niektórych tłumaczeniach], piętnastego dnia miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 18 «Synu człowieczy, biadaj nad ludnością Egiptu i każ jej zstąpić do świata podziemnego, jej i córkom potężnych ludów, do tych, którzy zstąpili do dołu.	Ez 32:1, 17-18

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
13.XII	392 p.n.e.	<p>Dekret zagłady Żydów (spisany 13.I – rozkaz Hamana w imieniu króla Aswerusa, opieczętowany sygnetem królewskim); wysłano listy przez gońców do wszystkich państw króla, aby wygubić wszystkich Żydów od chłopca do starca oraz dzieci i kobiety w tym samym dniu, to jest w 13 dniu miesiąca XII (Adar), a ich majątek skonfiskować.</p> <p>13 Potem wysłano listy przez gońców do wszystkich państw króla, aby wygubić i wybić, i wyniszczyć wszystkich Żydów od chłopca do starca, dzieci i kobiety w tym samym dniu, to jest w dniu trzynastym miesiąca dwunastego, to jest w miesiącu Adar, a majątek ich skonfiskować.</p>	Est 3:13
13.XII	391 p.n.e.	<p>Drugi dekret (wydany 23.III, będący przeciwieństwem dekretu pierwszego) – król pozwala Żydom mieszkającym w poszczególnych miastach zgromadzić się i stanąć w obronie swego życia, aby mogli wytracić wszystkich zbrojnych swoich wrogów wśród ludów i państw wraz z ich niemowlętami i kobietami, a także aby zabrali ich majątność w jednym dniu, we wszystkich państwach króla Aswerusa, dnia 13.XII, to jest miesiąca Adar.</p> <p>10 I napisał w imieniu króla Aswerusa pismo, i zapieczętował sygnetem króla, i posłał przez gońców, jadących na koniach, na wierzchowcach królewskich, na źrebkach ze stadniny królewskiej, 11 że król pozwala Żydom, mieszkającym w poszczególnych miastach zgromadzić się i stanąć w obronie swego życia, aby mogli wytracić i wymordować, i wygubić wszystkich zbrojnych swoich wrogów wśród ludów i państw wraz z ich niemowlętami i kobietami, a także aby zabrali ich majątność 12 w jednym dniu, we wszystkich państwach króla Aswerusa, dnia trzynastego miesiąca dwunastego, to jest miesiąca Adar.</p>	Est 8:12
13.XII	391 p.n.e.	<p>Odwet na prześladowcach – wszyscy książęta państw, satrapowie, namiestnicy, i zarządcy spraw króla podtrzymywali Żydów, bo padł na nich strach przed Mardocheuszem; tak pokonali Żydzi wszystkich swoich wrogów; w pałacu Suza zabili i wycięli 500 mężów oraz 10 synów Hamana; I rzekła Estera: «Jeśli królowi to się podoba, to niech pozwolą także jutro Żydom, którzy są w Suzie, na działanie według dekretu z dnia dzisiejszego, aby mogli dziesięciu synów Hamana powiesić na szubienicy.</p> <p>1 W dwunastym miesiącu, to jest w miesiącu Adar, trzynastego w nim dnia, gdy rozszedł się dekret króla i rozkaz jego, co miał być wypełniony w dniu, w którym spodziewali się wrogowie Żydów, że będą panowali nad nimi, zmieniło się wszystko, ponieważ Żydzi zapanowali nad tymi, którzy ich nienawidzili. (...) 3 Wszyscy zaś książęta państw, satrapowie i namiestnicy, i zarządcy spraw króla podtrzymywali Żydów, bo padł na nich strach przed Mardocheuszem. (...) 6 Na zamku w Suzie zabili Żydzi i wycięli pięciuset mężczyzn. (...) 12 Król rzekł do królowej Estery: «W Suzie na zamku Żydzi zabili i wytracili pięciuset mężów i dziesięciu synów Hamana. A w pozostałych państwach króla, co uczynili? I jakie jest jeszcze twoje życzenie, a będzie dane tobie, i co za pragnienie dalsze, a stanie się?» 13 I rzekła Estera: «Jeśli królowi to się podoba, to niech pozwolą także jutro Żydom, którzy są w Suzie, na działanie według dekretu z dnia dzisiejszego, aby mogli dziesięciu synów Hamana powiesić na szubienicy».</p>	Est 9:1-13
13.XII	391 p.n.e.	<p>16 Reszta Żydów, którzy mieszkali w państwach króla, zgromadziła się i stanęła w obronie swego życia. I uwolnili się od wrogów, i zabili nienawidzących ich siedemdziesiąt pięć tysięcy, ale na majątek ich nie wyciągnęli ręki. 17 Tak było trzynastego dnia miesiąca Adar. A czternastego odpoczęli i urządzili tegoż dnia ucztę i zabawę. 18 Żydzi zaś, którzy byli w Suzie, zgromadzili się trzynastego i czternastego dnia, a piętnastego odpoczęli i urządzili sobie tegoż dnia ucztę i zabawę. 19 Dlatego Żydzi mieszkający w miastach obchodzą dzień czternastego Adar jako dzień radości i uctowania, i dzień zabawy oraz wzajemnego posyłania sobie darów z żywności.</p>	Est 9:16-19

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
14.XII	391 p.n.e.	<p>Wydano zarządzenie w Suzie i 10 synów Hamana powieszono (powieszono martwe ciała, gdyż zostali zabici dzień wcześniej). Żydzi, którzy byli w Suzie, zgromadzili się także w dniu 14 Adar i zabili w Suzie 300 mężczyzn, ale na majątek ich nie wyciągnęli ręki; dzień radości i ucztowania; 14 i 15 Adar – święto Purim; odpoczynek wraz z ucztowaniem – jedni świętowali we wcześniejszym dniu, inni w późniejszym.</p> <p>14 I rzekł król: «Niech się tak stanie!» I wydano zarządzenie w Suzie, i dziesięciu synów Hamana powieszono. 15 A Żydzi, którzy byli w Suzie, zgromadzili się także w dniu czternastym miesiąca Adar i zabili w Suzie trzystu mężczyzn, ale na majątek ich nie wyciągnęli ręki.</p> <p>19 Dlatego Żydzi mieszkający w miastach obchodzą dzień czternastego Adar jako dzień radości i ucztowania, i dzień zabawy oraz wzajemnego posyłania sobie darów z żywności.</p> <p>21 ...mają obchodzić jako święto dzień czternasty w miesiącu Adar i piętnasty w nim - z roku na rok...</p>	Est 9:14-15, 19, 21
15.XII	391 p.n.e.	<p>Czternastego (odpoczywali na prowincji) i piętnastego (odpoczywali na prowincji i w Suzie) Adar – święto Purim;</p> <p>21 ...mają obchodzić jako święto dzień czternasty w miesiącu Adar i piętnasty w nim - z roku na rok - 22 jako dni, w których Żydzi uwolnili się od nieprzyjaciół, i miesiąc, który obrócił się im ze smutku w radość i z żałoby stał się dla nich dniem wesela, aby obchodzili je jako dni ucztowania i wesela, posyłając innym coś z zapasów żywności, a ubogim dary.</p> <p>Los rzucony przez Hamana (nazywany słowem <i>Pur</i> – wersety 24-26) przyniósł zagładę Żydów, a dekret Pana, który reprezentuje Prawo Ducha, czyli łaskę, to los, który przyniósł zbawienie.</p>	Est 9:21-22
15.(XII)	585 p.n.e.	<p>Zstąpienie faraona i ludności Egiptu do Szeolu, świata podziemnego, pośród nieobrzezanych; miesiąc ustalono na podstawie Ez 32:1.</p> <p>(Ez 32) 17 W roku dwunastym, miesiącu pierwszym, piętnastego dnia miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 18 «Synu człowieczy, biadaj nad ludnością Egiptu i każ jej zstąpić do świata podziemnego, jej i córkom potężnych ludów, do tych, którzy zstąpili do dołu.</p> <p>(Ez 32) 1 W roku jedenastym, miesiącu dwunastym, pierwszego dnia miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa...</p>	Ez 32:17-18
23.XII	516 p.n.e.	<p>I dom ten był gotowy na 23.XII – był to rok 6 panowania króla Dariusza. I Izraelici (kapłani, lewici i reszta wysiedleńców) radośnie obchodzili poświęcenie domu Bożego – ofiarowali 100 cielców, 200 baranów, 400 jagniąt i na przebłaganie 12 kozłów; służba według oddziałów.</p> <p>15 I dom ten był gotowy na dwudziesty trzeci dzień miesiąca Adar - był to rok szósty panowania króla Dariusza. 16 I Izraelici: kapłani, lewici i reszta wysiedleńców radośnie obchodzili poświęcenie tego domu Bożego. 17 I na poświęcenie tego domu Bożego ofiarowali: sto cielców, dwieście baranów, czterysta jagniąt, a jako ofiarę przebłagalną za całego Izraela - dwanaście kozłów według liczby pokoleń izraelskich. 18 I do służby Bożej w Jerozolimie ustanowili kapłanów według ich oddziałów, a lewitów według ich ugrupowań, zgodnie z przepisem księgi Mojżeszowej.</p>	Ezd 6:15

DATA W BIBLI	DATA	WYDARZENIE	ODNOŚNIK W BIBLI
25.XII	561 p.n.e.	31 W trzydziestym siódmym roku po uprowadzeniu do niewoli Jechoniasza, króla judzkiego, dwudziestego piątego dnia miesiąca , Ewil Merodak, król babiloński, w roku objęcia rządów ułaskawił Jechoniasza, króla judzkiego, i kazał go wyprowadzić z więzienia. 32 Rozmawiał z nim łaskawie i wyniósł jego tron ponad tron królów, którzy przebywali z nim w Babilonie. 33 Zdjął więc Jechoniasz swoje szaty więzienne i jadał zawsze u króla przez wszystkie dni swego życia. 34 Król babiloński zapewnił mu stałe utrzymanie, dzień po dniu, przez cały czas jego życia aż do śmierci.	Jr 52:31-34
27.XII	561 p.n.e.	27 W trzydziestym siódmym roku po uprowadzeniu do niewoli Jojakina, króla judzkiego, dwunastego miesiąca, dnia dwudziestego siódmego miesiąca - Ewil Merodak, król babiloński, w roku objęcia swej władzy ułaskawił Jojakina, króla judzkiego, i kazał wyprowadzić go z więzienia. 28 Rozmawiał z nim łaskawie i wyniósł jego tron ponad tron królów, którzy przebywali z nim w Babilonie. 29 Zdjął więc Jojakin swoje szaty więzienne i jadał zawsze u króla przez wszystkie dni swego życia. 30 Król babiloński zapewnił mu stałe utrzymanie, dzień po dniu, przez cały czas jego życia.	2 Krl 25:27-30
XII	971-967 p.n.e.	Spis armii – w dwunastym miesiącu hufcem (<i>kursem</i>) w liczbie 24000 dowodził Cheldaj z Netofy, pochodzący od Otniela (w czasie koregencji Dawida z Salomonem). 15 Dwunastym, na miesiąc dwunasty, był Cheldaj z Netofy, pochodzący od Otniela, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.	1 Krn 27:15
Nazwy miesięcy zapisane w Biblii		I Abib* / Nisan II Ziw* III Siwan IV - V - VI Elul VII Etanim* VIII Bul* IX Kislew X Tebet XI Szebat XII Adar * przed wygnaniem/niewolą babilońską	Wj 13:4 / Est 3:7 1Kl 6:37 Est 8:9 - - Neh 6:15 1Kl 8:2 1Kl 6:38 Za 7:1 Est 2:16 Za 1:7 Ezd 6:15